

BÁNYAMUNKÁS

A BÁNYA-, ENERGIA- ÉS IPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA - ALAPÍTVÁ 1913-BAN

Ülésezett a BDSZ XXXVI. kongresszusa

**A Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete
november 7-8-án tartotta XXXVI. kongresszusát, Szilvásváradon.**

A tanácskozáson meghívottként részt vett a nemzetközi szervezetek részéről: Ildikó Krén, az IndustriAll Europe politikai tanácsadója, Jan Sabel, a Cseh OS PHGN elnöke, Vladimir Topalov, a bolgár bányászszakszervezet, a PEDKROPA elnöke és a szervezet nemzetközi felelőse, Kornélia Alexieva. Az állami szervezetek, szervezeteket Dr. Katona Gábor, a Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat főosztályvezetője, és Dr. Zoltay Ákos, a Magyar Bányászati Szövetség főtitkára, képviselte.

A társszakszervezetek képviselőiben jelen volt Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) elnöke, Székely Tamás a

MASZSZ alelnöke, a Magyar Vegyipari és Rokonszakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége elnöke, Balogh Béla, a Vasas Szakszervezeti Szövetség elnöke, dr. Szilágyi József, az Egyesült Villamosenergia-ipari Dolgozók Szakszervezeti szövetségének elnöke, Gál Rezső az MVM Társaságcsoporthi Szakszervezeti Szövetség elnöke.

A küldöttek, a kongresszus első napján, megvitatták és elfogadták az Országos Tanács és a Számvizsgáló Bizottság beszámolóját az előző kongresszus óta végzett munkáról, majd megválasztották azokat a tisztségviselőket, akik a következő öt évben a

BDSZ országos vezetőiként irányítják a BDSZ munkáját. A BDSZ elnöke ismét Rabi Ferenc lett, alelnöknek Sulyokné Kruspán Rozáliát és Pápis Lászlót választották. A Számvizsgáló Bizottság új elnöke, Végh Istvánné.

A kongresszus másnapján a küldöttek meghallgatták a szakszervezet következő öt évre vonatkozó program előterjesztését, melyet a vitát követően, egyhangúlag, elfogadtak. Utolsó napirendi pontként a kongresszus elfogadta a BDSZ alapszabályának módosítására vonatkozó javaslatot.

A következőkben az előterjesztések és hozzászólások szerkesztett változatát közöljük.

Rabi Ferenc szóbeli kiegészítője a beszámolóhoz

Tisztelt Kongresszus!

Mindenekelőtt szeretnék köszönetet mondani a szakszervezeti tagoknak, hogy a tagságukkal hozzájárultak a működéshez, a tiszttségviselőnek, akik felvállalták a munkahelyi és egyéb konfliktusokat, ütköztek a tagok érdekében. Úgy gondolom, hogy ez a közös tevékenység volt az, ami segített benünk az elmúlt öt év munkájában.

Azzal kezdem a beszámoló szóbeli kiegészítését, amivel korábban mindig befejeztük. Az európai kitekintéssel, aminek a mottója az, hogy „Igazságosabb Európát a munkavállalóknak!”. Azért kezdem ezzel, mert amikor csatlakoztunk az Európai Unióhoz, azzal a reménnyel tettük, hogy az életminőség folyamatosan javulni fog, felzárkózunk azokhoz az értékekhez, jövedelmekhez, munkáltatói gyakorlathoz, amit megismertünk a szociális Európában. Ezért tagjai maradtunk az IndustriAll Globalnak, az IndustriAll Europe-nak és a MASZSZ-on keresztül az Európai Szakszervezeti Szövetségnek.

Az európai ágazati párbeszédben aktívan részt veszünk, képviselőink ott vannak a kitermelő iparágban, textil, bőr és cipő ágazatokban, képviselőnk van a vállalatpolitikai és az energetikai, könnyűipari hálózatban.

A 2008-as gazdasági válság komoly nyomokat hagyott európai szinten. Ezek az elmúlt időszakban folyamatosan kerültek kiegyenlítésre, ennek ellenére megfigyelhető egy növekvő egyenlőtlenség, a szabályozatlan globalizációs folyamatok erősödtek, a biztonságos és jól fizető munkahelyek száma nem nőtt. Talán ami a legnagyobb kihívás, nem csak a bányászok számára, az éghajlatváltozás miatti bizonytalanság, megjelenik a foglalkoztatásban.

Az egységes európai munkaerőpiac szükségessé teszi a szociális minimumok meghatározását. Ehhez kellene egy új szociális szerződés, amely a szociális igazságosságon, a minőségi munkahelyen és a magasabb béreken alapulna. Komoly viták vannak arról, hogy legyen-e európai minimálbér? Az Európai Szociális Kartában több mint

húsz éve már szerepel az az ajánlás, hogy az átlagkeresetek 60%-át érje el a minimálbér. Ez nem veszi figyelembe, hogy egy-egy ország milyen gazdasági teljesítménnyel rendelkezik, nem nominális összegről van szó, hanem elvről, ami előreviheti az ügyet. Magyarországon ebben ni nagyon érdekelték vagyunk. A minimálbér ez alapján 216 ezer forint lenne.

A tegnapi napon, Budapesten, a BDSZ és az EVDSZSZ közös rendezésében megtartott nemzetközi energetikai konferenciáról mondanék pár gondolatot.

Ha az alacsony szén-gáz kibocsátású technológiákat be akarják vezetni, hogyan, milyen módon lehet alkalmazkodni azoknak a cégeknek, ahol jelentős kibocsátás van? A Mátrai Erőmű Zrt. jelenlévő küldöttei tudják, hogy bizonytalanság van a munkahelyeken. Várják, hogy valaki végre mondja meg, meddig lesz munkahelyük, meddig lesz jövedelmük, hiszen ők is családot tartanak el és tisztességes munkafeltételeket akarnak.

(Folytatás a 2. oldalon)

A jövő érdekében

A BDSZ XXXVI. kongresszusán, akár a beszámoló, akár a program kapcsán, több hozzászóló is kiemelte a tagszervezés, tagmegtartás fontosságát. A kongresszusi dokumentumok is hangsúlyosan foglalkoznak ezzel a komoly szakszervezeti feladattal. Régen tudott evidencia, hogy a szakszervezet ereje a tagságban van, s minél nagyobb a szervezett tagság, annál hatékonyabb az érdekérvényesítés.

Számtalan példát lehetne hozni – a BDSZ távoli és közelmúltjából – arra, amikor a jelentős tömeg alkotta tiltakozó nagygyűlés nyomására kényszerült a kormányzat tárgyalóasztalhoz ülni, s meghátrálni, egy-egy a munkavállalókat sújtó intézkedés kapcsán.

Munkahelyi szinten is konkrétan mérhető az eredménye annak, amikor nagy taglétszámú szakszervezet képviselői tárgyalnak a munkáltatókkal, akár a kollektív megállapodásról, akár más, a dolgozókat érintő témában.

Nem véletlen, hogy a BDSZ – a kongresszuson egyhangú szavazással elfogadott – 2024-ig tartó programjában, kiemelt jelentőséget kapott a tagság létszámának növelése.

A következőkben – a teljesség igénye nélkül – ideidézek néhány e témát érintő felszólalást, s a következő öt év BDSZ programjának vonatkozó részéből az összeggést.

„A dolgozói létszám csökkenése nálunk is a taglétszám csökkenésével jár együtt, az új dolgozókat első időben beléptetve, nem igazán volt eredményes, mert a három hónap próbaidőt sem igazán töltötték ki és elmentek a cégtől. A régi dolgozók pedig azt mondják, hogy miért lépjenek be mikor ugyanaz megilleti őket, mint a szakszervezeti tagokat? Ezért kerestük a lehetőségeket hogyan tudnánk többet adni, akkor kezdtük el bevezetni a kedvezményes szolgáltatásokat.” (Major Erika, a Berwin Ruhagyár üt elnöke)

„Ahhoz, hogy új tagokat tudjunk toborozni, az első és legfontosabb feladatunk az, hogy a fluktuációt egy nagyon picit meg tudjuk állítani azon a szinten, amilyen szinten ehhez mi hozzá tudunk járulni és segítséget tudunk ebben nyújtani a munkáltatónak.” (Nyulné Antal Anita a Tolnatext Bt szakszervezeti titkára)

„Rájöttünk, hogy nincs nagyobb vagyonunk, mint a tagságunk, őket kell megszólítani, megfogni. Óriási tagszervezési kampányba kezdtünk. Tízezer tagot vettünk fel az elmúlt öt esztendőben. Hatezer el is hagyott bennünket, vagy kizártuk, vagy kizárta magát, mert nem fizetett. Hétszáznyolcvan vállalkozás van Magyarországon, csak az autóiparban és a beszállítóknál, s a vasasszakszervezet működési területén összesen van száznyolcvannyolc munkahelyi alapszervezet. Nincs más, mint a tagszervezés és a tagmegtartás. De ehhez a feltételeket biztosítani kell.” (Balogh Béla a vasasszakszervezet elnöke)

„Kedves Barátaim! Ne felejtünk el, mi a szakszervezet bázisa. A szakszervezetek alapja a tagság. Minden erőnk a tagoktól származik és kizárólag a tagszervezés, a tagtoborzás útján érjük el, hogy visszanyerjük az erőnket. Több és erősebb szakszervezet létrehozása bizony kihívás, de a tisztességesebb és jobb világhoz való kulcs a szakszervezet megerősítése. Ha a szakszervezetek fő feladatnak látják az aktív, stratégiai és céltudatos tagtoborzást, a tagság hanyatlása megállítható. Erre vannak példák is Európában.” (Ildikó Krén az IndustriAll Europe szaktanácsadója)

„Van egy elfogadott, tagszervezési cselekvési tervünk. Előkészítettük, de igazán nem valósítottuk meg. Ezt most elő kell újra venni. És meg kell próbálni minden munkahelyen, ahol ott vagyunk, legalább az 50%-os szervezettséget elérni, és meg kell próbálnunk - bár rendkívül nehéz ipari parkokba betörni -, az új zöldmezős munkahelyek egy részénél is eredményeket produkálni. Nem lehet tagok nélkül a nyomásgyakorlás eszközével élni. Ebben kérek mindenkit, hogy segítsenek, a nyugdíjasokat abban a vonatkozásban, hogy ha tudnak, az aktívaknál is próbáljanak meg szerveződni, mi pedig igyekszünk ehhez a tagszervezési cselekvési terven keresztül háttérrel adni.” (Rabi Ferenc szóbeli kiegészítője a Programhoz)

„Összegezve a feladatokat: az elkövetkezendő ötéves ciklusban a taglétszám megtartása, és a taglétszám bővítése folyamatos, kiemelt feladata legyen szakszervezetünknek. A kis és középvállalkozásokkal elsősorban területi jelenléttel tudjuk a szorosabb kapcsolatot tartani. Ezen cégeknel dolgozók számára a tagszervező erő elsősorban az ágazati kollektív szerződés lehet, a tudatos párbeszéd, a szakszervezeti tenni akarás éreztetése a munkavállalókkal. Meg kell győzni a munkavállalókat a szakszervezet fontosságáról, az egység, vagysis az összefogás jelentőségéről. Minden szakszervezeti tag, tisztségviselő, apparátusi munkatárs tekintse kiemelt feladatának a BDSZ taglétszámának növelését. Kapjanak nagyobb anyagi elismerést, ösztönzőket, azok a tisztségviselők, akik önzetlenül, nem egyszer kellemetlenségeket és hátrányos megkülönböztetéseket is elszenvedve végzik a közösségi feladataikat és jelentősen emelik az aktív taglétszámot.” (A BDSZ következő öt évre szóló programjából)

Az előzőekben idézett hozzászólások erősítik a BDSZ azon törekvését, hogy erőteljes tagszervező munkával, középpontjában ágazati szakszervezetünk eredményeinek, érdekérvényesítésünk sikereinek propagálásával, minél több munkavállalót nyerjünk meg közös céljaink megvalósításához.

A feladat világos, a szándék egyértelmű. El kell kezdeni a célok megvalósítását. Minél előbb.

A jövő érdekében.

Hámori István Péter
a Bányamunkás főszerkesztője

Rabi Ferenc szóbeli kiegészítője

(Folytatás a 1. oldalról)

Ebben a vonatkozásban egy igazságos, vagy méltányos átmenetet kérünk, amikor is megfelelő jövőképet lehet teremteni a munkavállalók számára. A tegnapi konferenciánk nagyobb részt erről szólt. A vaskohászatban dolgozó lengyel kollégák jelezték, akár sztrájkra is képesek, mert ott is problémát okoz a szén-dioxid kvóta. Abban bízom, hogy Magyarországon sikerül ebben a témában megállapodást kötni.

Az európai szociális modell csak úgy épülhet fel, ha van minőségi oktatás, ha a tudáshoz mindenki hozzáfér, ezért a szakképzési reformot is igyekeztünk figyelemmel kísérni. Utolsó pillanatokban a könnyűipari tevékenységbe is sikerült bekapcsolódni, a bányászati én is figyelemmel kísérem. Folyamatosan erőfeszítéseket tettünk az egészséges, biztonságos munkahelyekért, törekedtünk a bérek emelésére, a béren kívüli juttatások megőrzésére, a méltányos nyugdíjemeléseket folyamatosan elküldtük. Itt szeretnék köszönetet mondani a kollégáknak is, akik ezeket az előterjesztéseket készítették. Igyekeztünk figyelni a könnyűiparban dolgozó hölgyek miatt is, a nemek közötti egyenlőségre és arra, hogy a nőbizottsági munka aktív legyen. Megállapodásokat munkahelyi szinten tudtunk kötni, egyedül a villamosenergia-iparban van ágazati típusú alágazati megállapodás. Ehhez a modellhez hozzátartozik az is, hogy a közszolgáltatások színvonala emelkedjen és jobb legyen.

Az ágazati iparpolitikákról nagyon röviden szólnék. A kitermelő iparág, a bányászat Magyarországon visszaszorulóban volt, bezárt az utolsó mélyművelésű szénbánya Márkushegyen. Azt

A bérmegállapodásokról, nagyon röviden. Egyetlen téma volt, amiről lehetett a Versenyszféra és a Kormány állandó Konzultációs Fórumán tárgyalni, adott esetben megállapodást kötni és ennek is eredménye – természetesen amellett, hogy Magyarországon a munkaerőpiacon egy óriási kereslet jelentkezett az elmúlt években – hogy a minimálbér 149.000 Ft-ra emelkedett, a garantált bérminimum pedig 195.000 Ft-ra.

Ha azt mondják, hogy Magyarországon az elmúlt időszakban a százalékos bérfejlesztés jelentős volt, teljesen igaz. De éppen tegnap mondta a bolgár kollégám a konferencián, hogy nem mindegy, hogy a 200 Eurós minimálbérüket emelik 10%-kal, vagy az 1500-2000 Euróst emelik 2-3%-kal. Nominálisan soha nem tudunk felzárkózni a fejlettebb országokhoz, ha nincs ehhez egy külön program. Magyarország a V4-eken belül is még az alsó régióban van, főkéntünk Lengyelország, Szlovákia, Csehország. Amikor a MASZSZ megfogalmazza majd a következő idoszakra a bérköveteléseket, legalább a V4-ek történő felzárkózást próbáljuk meg erőteljesebben elérni. Most az látszik, hogy a munkáltatók nem akarnak magasabb bért adni, mint ami az infláció értéke. Tehát egy nagyon kemény bércsatára lehet majd felkészülni.

A Bányaiipari Ágazati Párbeszéd Bizottság működött, rendszeresen üléseztünk, megtartottuk szakmai ünnepeinket, együttműködtünk a nemzetközi és hazai szabályozási ügyek megvitatásában. Az üléseink főbb témái voltak: EU ETS irányelv, EU Bizottság nyersanyag kezdeményezése NATURA 2000, egészség-biztonság, éghajlatváltozás, GINOP munkavédelmi pályázat, rákkeltő anya-

dó együttműködni, megállapodásokat is kötni. Úgy gondolom, hogy a közös munkánk példaértékű. Köszönöm az EVDSZSZ-nek is a közös munkát.

A következő partnerekkel működünk együtt:

Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület szakmai tevékenysége kapcsolódik a BDSZ területi működéséhez is a hagyományörzésben, a rendezvények lebonyolításában.

Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar.

Bányászati múzeumok, gyűjtemények.

A BDSZ kezdeményezésére is, a „volt” bányász városok méltó keretet biztosítottak a bányásznapra ünnepségeknek.

Országos Bányász Kulturális és Hagyományörző Szövetség.

Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Ágazati Készség Tanácsai (bányász-kohászati, kreatív).

Gazdálkodási Tudományos Társaságok Szövetsége.

Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület.

Szeretném kiemelni, hogy a Magyarországi Bányásztelepülések Országos Szövetségének megalakítása jó gondolat volt, még ha a Szövetség munkája nem is az a minőség, amit elvárunk. De a városok, éppen az ösztönzésünkre, a helyi alapszervezetek működése kapcsán vállalták bányásznapra ünnepségek lebonyolítását, központi bányásznapra ünnepségeket, annak a finanszírozását. Ilyen volt a Jó szerencsét! köszöntés is. Természetesen nagyon fontosak az emléktábla avatások is, ezekkel is őrizzük a hagyományokat. Szeretném megköszönni az összes alapszervezetnek azokat erőfeszítéseket, amelyekkel azt a célt szolgálták, hogy ne legyen Magyarországon olyan bányásztelepülés, ahol valami nem őrzi a bányászati tevékenység emlékét.

Örömmel mondom, hogy művelődési intézmények, iskolák pl. vetélkedők szervezésével megemlékeznek a bányászatról.

Szolgáltatási együttműködő partnereink számát igyekeztünk fejleszteni. Ezen a területen igyekeztünk még előrelépni, a MASZSZ tagkártyához kapcsolódó szolgáltatások is bővülnek majd, reményeim szerint.

A társadalombiztosítás, nyugdíj területén sajnos a külszíni nyugdíjat nem sikerült visszahozni, hiába tettünk nagyon sok erőfeszítést, most is próbálkozunk. A földalatti bányász átmeneti járadék megmaradt. A nyugdíjemelésnél maradt az inflációkövető gyakorlat, nem került bevezetésre a vegyes indexálás, ami segített volna az átlagbérekhez történő felzárkózásban. A méltányossági nyugdíjemelésben közreműködtünk. Sajnos 28500.- Ft. továbbra is a minimál nyugdíj.

A kedvezményes üdültetés – ami a nyugdíjasok számára is elérhető volt – megszűnik.

Az egészségügyi ellátások területénként eltérő minőséget adtak, összességében reformintézkedések, struktúraváltás és fejlesztések elmaradása is megállapítható.

A munkavédelem mindig is kiemelt területe volt a munkánknak. A munkavédelemben a kapcsolattartás folyamatos volt az EU OSH, az ILO budapesti irodájával és a nemzetközi szakszervezetekkel közös projekteken, pl. októberben FETESE portugál projekt Budapest.

A lebonyolítottunk két GINOP programot, a szakmai háttéranyagából láthatatok a regisztrációnál is néhányat, amit a honlapunkon is megtalálhattok. Ezek a programok javították a KKV-k információval történő ellátását.

Kockázatelemzések nagyobb cégeinknél megvalósultak. Munkavédelmi képviselőket választottunk, ahol lehetett.

Sok segítséget kaptunk a MASZSZ Munkavédelmi Bizottságától, ahol nagyon jó munka folyt, amit köszönünk. Jelenleg a EUROMINES-sel működünk együtt az Magyar Bányászati Szövetséggel közösen egy európai oktatási anyag KKV-k részére történő előállításban.

A BDSZ szervezeti életéről is bőven írtunk az írásos anyagban. A legfontosabb, hogy a beszámolási időszakban megőriztük a BDSZ működőképességét, és munkaképességünket, vagyonunkat és alapszabály szerint működünk.

Rendszerezések voltak a testületi ülések, amelyeket munkaterv szerint tartottunk. A határozatokat végrehajtottuk, a BDSZ apparátusa létszámában nem változott.

Az új civil törvény több problémát vetett fel sajnos. Holnap az alapszabálynál is találkozunk vele. Képviselői feladatokat a nemzetközi szervezetekben, a MASZSZ-ban, a delegált pozíciókban elláttuk. A régebbi bizottsági munka feltételeit biztosítottuk (nő, ifjúsági).

A Nyugdíjas Tagozat nagyon sokat dolgozott. Innen is szeretném megköszönni a munkájukat és örömmel mondani, hogy minden korábbi juttatást tudtunk biztosítani.

Nagyon nehéz szakszervezeti ügyekben nyilvánosságot kapni, ahhoz nagyon nagy „církusz” kell. Akkor sem biztos, hogy a valós problémát jeleníti meg a sajtó. Október 18-án a Magyar Újságírók Szövetsége kiadott egy nyilatkozatot, ami visszatükrözi azt az ellentmondást, amiről az előbb beszéltem. A nyilatkozat így szól: „A helyi újságok, rádiók és televíziók valamint internetes híroldalak a rendszerváltás óta folyamatosan elveszítették a hitelüket és egyre kevésbé teljesítették valós funkciójukat, a helyi társadalom sokoldalú kiegyensúlyozott tájékoztatását. A folyamat az utóbbi évtizedben drámaian felgyorsult. Ezek a médiák ma már az újságírás elemi szabályait sem tartják be, egyszerű propaganda eszközzé silányultak...”

A mi nyilvánosságunkat ez nehezítette, ugyanakkor örömmel mondom, hogy a Bányamunkást 1913 óta most is meg tudjuk jelentetni. Hámori István Péter főszerkesztői tevékenysége ehhez nagymértékben hozzájárult.

Az elektronikus hírvetelés feltételeit az alapszervezetekkel kialakítottuk, a személyes megjelenés feltételeit biztosítottuk. Ha kéri, a honlapon is meg lehet jeleníteni a rendezvényiteket, híreiket.

A sajtónyilvánosság lehetőségeivel igyekeztünk élni, de ezen a területen a MASZSZ adottságait jobban ki kell használnunk. Elég sok demonstrációnk volt, amiről levetítették egy-egy híradó részletet. A legnagyobb demonstrációs sorozatot a cafetéria adószabályainak megváltoztatása ellen szerveztünk. Nagyon sok vidéki demonstráció is volt, igyekeztünk a problémát a nyilvánosság előtt minél szélesebb körben megjeleníteni.

Az RTL híradóban való megjelenésünk volt az egyetlen országos csatorna, amely hitelesen tudósított az eseményről.

A mai napig küszködünk azzal, hogy nem lehet biztosítani azokat az ellátásokat, amit várnak a dolgozók. Egyetlen elem maradt, a SZÉP kártya, ahol a kedvezményekkel a munkavállalók tudnak élni.

Érdekvédelemről talán még annyit, hogy a beszámolási időszakban Gyöngyösön a Mátrai Erőmű Zrt. munkavállalóinak bérköveteléseit támogatva volt tüntetés, volt Szombathelyen a Styl Ruhagyárnál, Budapesten, Salgótarjánban, Tatabányán, Tapolcán a béren kívüli juttatások miatt. Ha társzakszervezetek kérték a BDSZ-t, hogy legyen szolidáris, nem volt olyan akció, ahol nem voltunk ott, képviselőkként. Akik ezeken részt vettek, azoknak szeretnék köszönetet mondani, mert szükség van, hogy utcára menjünk a célok elérése érdekében.

Részletes tájékoztatást az írásos anyag a pénzügyi-gazdálkodási tevékenységről, a Számvizsgáló Bizottság beszámolóját is tartalmazza.

Törekedtünk a költségvetés gazdálkodására, lezárul a könyvvizsgálói vizsgálat is, idézet az összefoglalójából:

„Megállapítható, hogy a BDSZ gazdálkodása szigorú költségvetés szerint zajlik, szűk keretek közé szorítva a költségfelhasználást. Ennek köszönhető, hogy a likviditás folyamatosan biztosított, a szervezetnek komoly megtakarításai vannak. A vagyonnal való visszaélések nem tapasztalhatók.”

A következő idézet már egy kicsit a jövőről szól. Nagyon érdekes volt ez is. 2019. október 20-án Johann Wadepuhl a német kormánypárt, a Kereszténydemokrata Unió (CDU) frakcióvezető-helyettese nyilatkozott – ennek a pártcsaládnak a tagja a jelenleg felüggesztett kormányzó párt is.

„Magyarországnak meg kell tanulnia csapatban játszani. Magyarországnak el kell döntenie, hogy az EU valódi tagja akar-e lenni, és nem csak az EU pénzügyi támogatását akarja elfogadni, és hozzájárul-e ahhoz, hogy az EU erős legyen.”

Ennek talán apropója volt az is, ami miatt ma többen lassabban értetek ide, hogy ma Erdogán török elnök látogatott Magyarországra, de lehet az is benne van, hogy a közös Európát közös gondolatok mellett lehet megerősíteni.

Itt jelezném, hogy ha a jövőben együttessen tud a könnyűipar és a bányaiipar megjelenni, akkor képesek vagyunk a magyarországi szakszervezeti folyamatokat befolyásolni.

Ez pedig kell ahhoz is, hogy a szociális Európát elérjük. Meggyőződésem, hogy csak ez adhat garanciákat a munkavállalóknak, az általunk képviselt szakszervezeti tagok számára a kiszámíthatóságra, a biztonságra, a tisztességes bérekre, szociális ellátásra, kollektív szerződésekre, szociális párbeszédre. Nem történhet meg az, hogy a munkáltató dönti el a béremelés mértékét, ezt a jelenlegi gyakorlatot meg kell szüntetni. Elképesztő az, hogy a Mexikóból idehozott munkások felvonulnak Budapesten és elmennek a Mexikói Nagykövetségre, hogy jobb munkafeltételeket követeljenek, mert a munkáltató mocskosabban viselkedik, mint Mexikóban. Tudomásul kell venni, hogy a szakszervezeteknek az is küldetése, hogy ezeken a helyeken tudjon eredményeket elérni.

Volt egy tagszervezési kampányunk. Ebben a folyamatban a tagszervezés, szervezetépítés elengedhetetlen.

Azt szeretnénk elérni, hogy a szakszervezetünk – meg is hirdettük -, maradjon egy közösség, amely lehetőséget biztosít az egyén sikerességéhez, vagyis jövőt terem! Ez a mottó, ami kell, hogy mozgasson bennünket. Abban bízom, hogy a jelenlévő küldötteken keresztül tudunk erőteljes üzeneteket küldeni a tagság felé is, és tudunk erősödni a következő időszakban is. Ennek reményében zárom a beszámoló szóbeli kiegészítőjét. Köszönöm a figyelmeteket!

büszkén mondhatjuk, hogy nagyon komoly erőfeszítéseket tettünk azért, hogy a szénfillér rendszer kerüljön bevezetésre. A szénfillér hozzájárult ahhoz, meg lehetett oldani a bányabezárást tisztességes módon, nem csak a felmondással járó végkielégítéssel, hanem igyekeztünk plusz forrásokat is biztosítani.

A klíma- és energiapolitika erőteljesen befolyásolja a cégek jövőbeni működését. Ebben meghatározónak tartom, hogy a Magyar Bányászati és Földtani Szolgálattal és a munkáltatói szövetséggel a bányászat érdekében tudjunk erőteljes lépéseket tenni. Ugyanis a szén-dioxid tárolás megvalósítására kiváló szakemberei vannak a Szolgáltatnak. Remélem, hogy a közös munkával lehet előrelépéseket elérni – akár a vegyipari felhasználást is figyelembe véve - a magyar szénbányászat érdekében. Valószínűleg ez még nem a következő időszakban lesz, de biztos vagyok abban, hogy ebben az irányban lesz még előrelépés.

A beszámolási időszakban a könnyűipar szinten tartását érzékeltük, voltak sajnos cégbezárások. A cégek egy része a textiliparban terméket váltott. Kellett tüntetést szervezni a ruhaiparban Szombathelyen. A szervezetünkhöz tartozó meghatározó bőripari cégek meg tudták őrizni a foglalkoztatási képességüket, a következő időszakban kihívása a versenyképesség fenntartásával a munka hozzáadott értékének növelése.

gok és mutagének, Nemzeti Klíma- és Energiastratégia.

A Magyar Bányászati Szövetségnek itt szeretnék köszönetet mondani és bízom benne, hogy még aktívabban, még tudatosabban tudunk majd fellépni. Különböző rendezvényeink voltak, mind hazai, mind nemzetközi vonatkozásban.

A Könnyűipari Ágazati Párbeszéd Bizottság is rendszeresen ülésezett. Üléseinek témái: a fogyasztók és KKV-k kapcsolata, fogyasztóvédelem, felelősségteljes ellátási lánc kialakítása, szakképzés, GINOP munkavédelmi pályázat, kapacitásfejlesztési lehetőségek a ruha és textilipar területén, bőripari áruk eredetiségének kérdése, digitalizáció, oktatás-képzés, hamisítás elleni küzdelem.

Munkaáltatói partnerünk a Magyar Könnyűipari Szövetség, köszönjük az együttműködést, nagyon bízom benne, hogy még aktívabbá tudjuk tenni a közös munkát.

A Villamosenergia-ipari Ágazati Párbeszéd Bizottságban a munkavállalói oldalon az EVDSZSZ a meghatározó, de a BDSZ is reprezentatív. Közös készítettünk elő akciókat, a „C” tarifával kapcsolatos kérdéseket, munkavédelmi kérdéseket, béren kívüli juttatásokat, éves bér- és szociális juttatásokat vitattuk meg. Egyetlen „ágazati típusú” kollektív szerződés Magyarországon a versenyszférában, amely kiterjesztésre került.

Munkáltatói partner a Villamosipari Társaságok Munkaadói Szövetsége, amely szociális kérdésekben hajlan-

Fenyvesi Jánosné

a BDSZ számvizsgáló bizottságának elnöke

Tisztelt Kongresszus!

A Számvizsgáló Bizottság működési területét, feladatát, jogosultságát az elfogadott, hatályos alapszabályunk fogalmazta meg.

Ennek megfelelően feladata a tagság megbízásából a BDSZ gazdálkodásának, pénzügyeinek ellenőrzése, évi egy alkalommal az elvégzett munkáról tájékoztatja az Országos Tanácsot, majd beszámolási kötelezettsége van a Kongresszusnak.

Jogosult a BDSZ pénzügyi bizonylatait, gazdálkodásra vonatkozó dokumentumait minősíteni, ellenőrizni.

Ennek megfelelően alakítottuk ki, írtuk elő félévenkénti bontásban, éves munkatervünket, melyben az ellenőrzési területeket úgy jelöltük ki, hogy azok összhangban legyenek a már ismert és soros gazdasági eseményekkel.

Egyedi gazdasági események külön vizsgálat tárgyaként szerepeltek.

Munkaterven kívüli egyéb célellenőrzésre felkérés bizottságunkhoz egy alkalommal érkezett.

Munkánk során átfogóan elemeztük

a BDSZ egyes gazdasági eseményeinek megvalósult lépéseit, annak pénzügyi elszámolását, továbbá beszámolási, könyvviteli kötelezettségét.

Ellenőrzésünk fő irányvonala, hogy mennyire valósul meg a vagyoni védelem, a vagyoni megőrzése, annak növelésére tett törekvések, a takarékos gazdálkodásra és eredményességre való törekvés, pénzügyi elszámolások szabályszerűsége, törvények, szabályzók ismerete és alkalmazása, mindez ketős könyvvitel alkalmazásával, és zárt számlázási rendszerrel.

Az évente elkészült beszámoló jelentések, mérleg-eredmény kimutatások ezt az elvárást, a gazdasági események alakulását, az azokban bekövetkezett változásokat, törvény által szabályozott összeállításban megfelelően tükrözték.

Az ellenőrzésekről írásbeli feljegyzéseket készítettünk, abban írtuk le megállapításainkat, esetenként javaslatunkat.

Bizottságunk éves viszonylatban összegezte, megvitatta, értékelte, az ellenőrzések során összegyűjtött ismereteket, ennek birtokában határozta meg jövőbeni feladatait, tennivalóit. Az üléseken a BDSZ Elnöke és a főkönyvelője is meghívottként részt vett.

A Számvizsgáló Bizottság szöveges beszámolóját a kongresszusi dokumentáció tartalmazza.

Kiegészítésként a két kongresszus közötti időszak ellenőrzési tapasztalatairól általánosan elmondható:

- Az ellenőrzéseinkhez szükséges iratanyagokat rendelkezésünkre bocsátották, az együttműködés az ellenőrzés során kölcsönösen jónak volt mondható

- A felhasználások terén a működéshez szükséges költségek, ráfordítások kerültek elszámolásra, pazarlást nem tapasztaltunk.

- A szervezet pénzügyi elszámolásait zárt rendszerben kezeli, a törvény által előírt nyilvántartásokat vezetik, a vagyoni védelmi előírásokat betartották.

- A gazdasági események minden

esetben bizonylatokkal voltak alátámasztva, a számlák adattartalma a számviteli és áfa törvényben előírtaknak megfelelt.

- A törvény által előírt szabályzatokat elkészítették, melyek felülvizsgálata a folyamatos törvényi változások miatt évente szükséges.

- Éves bevallási kötelezettségeinek, - azok aktualitását követve - eleget tettek.

- Ellenőrzési tapasztalataink alapján megállapíthatjuk, hogy a számviteli rend és okmányfegyelem jónak mondható, a hatályos törvény és kormányrendeletek előírásait betartották, gazdálkodásra utaló szabálytalanságot nem találtunk.

A szervezetnek kölcsöntartozása, adó tartozása nincs, a működéshez szükséges likviditást folyamatosan biztosították.

A Számvizsgáló Bizottság a kongresszus által választott elnökkel és három taggal végezte munkáját. A munkatervben előírtakat végrehajtotta, éves beszámolási kötelezettségeinek eleget tett.

A SZVB elnöke állandó meghívott tagja volt az Elnökség és Országos Tanács üléseinek. A Bányász Segélyezési Alapítvány ülésén is meghívottként vettünk részt. Egyes gazdálkodást érintő témákban esetenként véleményt mondtunk, illetve javaslatot tettünk.

Bizottságunk feladatát csoportérdekektől mentesen, részrehajlás nélkül hajtotta végre. Munkánkat önállóan szerveztük, a vonatkozó hatályos szabályokat alkalmaztuk.

A Bizottság tagjai rendelkeztek a feladat elvégzéséhez szükséges szakmai ismeretekkel.

A Bizottság mandátuma a mai nappal lejárt.

Szeretném megköszönni valamennyi bizottsági tag és a magam nevében a bizalmat mellyel megtisztelték bennünket és a segítséget, melyeket munkánk során nyújtottak.

Ildikó Krén,

az IndustriAll Europe szaktanácsadója

Tisztelt küldöttek, tisztelt külföldi vendégek! Kedves barátaim! Kedves Feri barátom!

Szeretnék köszönetet mondani a meghívásáért és a barátságért. A BDSZ - szel és különösen Rabi Ferenc elnökkel évtizedek óta szoros partneri kapcsolatot ápolunk a magyarországi szakszervezeti mozgalomban. Ezért megtisztelő számomra, hogy a BDSZ mostani kongresszusán az IndustriAll Europe képviselőtében és Luc Triangle főtitkár nevében elmondhatom az üdvözlő gondolatokat.

Az IndustriAll Europe 2012-ben jött létre a fémipar, a vegyipar, az energiaipar, a bányászat, valamint a textil-, ruha- és bőripar egyesülése révén. Összesen kétszáz ipari szakszervezet tagja a szervezetnek az európai országokból. Elmondhatjuk, hogy a mi szövetségünk képviseli Európában az összes

ipari munkást.

Ugyanakkor sajnos még mindig nincs egy Európa, sok különböző Európa létezik egymás mellett. Vannak országok, ahol a gazdaság viszonylag jól teljesít, ahol stabil munkaerőpiac van, ahol az erős és reprezentatív szakszervezeteknek köszönhetően, erős és jó kollektív szerződések védik a munkavállalókat. De Európának egy másik része is van, ahol a szakszervezetek gyengék, ahol elfogadhatatlanul alacsonyok a bérek, ahol munkaerőhiány van, és ahol korlátozottak a kollektív tárgyalási jogok.

Ott az emberek csalódottan érzik magukat és ezért is hagyják el tömegesen az országukat. Mi más ez, mint tömeges migráció? Manapság ez az egyik legnagyobb kihívása Európának. Mégis, e helyett Európa, és ezen belül Magyarország is, az elmúlt években, az EU-ba irányuló migrációra összpontosított. Körülbelül 2,5 millió menedékjogi iránti kérelmet nyújtottak be. További 2,5 millió egyéb menekültügyi kérelmet elutasítottak az európai országokban. Tegyük fel, hogy ez az 5 millió ember még ma is Európában van. Ez még mindig az EU ötszázmilliósi népességének csak 1%-át teszi ki!

Ugyanakkor figyelmen kívül hagytuk az EU-n belüli valódi migrációs problémát: 2004 óta húszmillió ember költözött Kelet-Európából Nyugat-Európába. Olyan országok, mint Bulgária elnéptelenednek. A vidéki Magyarország is lassan kiüresedik. Évente sok ezren hagyják el Magyarországot is. Az emberek távoznak, mert az országukban nincs jövő. A bérek némi emelés mellett továbbra alacsonyok és a megélhetés nehéz – főleg olyan ágazatokban, mint a textil-, ruházat- és bőripar, ahol alig lehet többet keresni a minimálbérnél.

A „rabszolga törvény” volt a Magyar Kormány válasza a távozó munkaerőre. Még magasabb lett a munkaterhelése azoknak, akik maradtak. Az emberek –

ilyen körülmények között - megbetegednek, miközben az egészségügyi rendszer és a szociális védelem összeomlik. A sztrájkjog korlátozott.

Az IndustriAll Europe támogatja a magyar szakszervezeteket a tisztességes bérek követelésében, támogatja, hogy a „rabszolgatörvényt” vonják vissza és a sztrájkjogot kapják vissza a munkavállalók. Miközben a magyar nemzet méltóságáról beszélnek, a „rabszolgatörvénnyel” aláássák a magyarországi munkavállalók méltóságát.

Kedves Barátaim! Ne felejtjük el, mi a szakszervezet bázisa. A szakszervezetek alapja a tagság. Minden erőnk a tagoktól származik és kizárólag a tagszervezés, a tagborzás útján érjük el, hogy viszszerjünk az erőnket. Több és erősebb szakszervezet létrehozása bizonyos kihívás, de a tisztességesebb és jobb világhoz való kulcs a szakszervezet megerősítése. Ha a szakszervezetek fő feladatnak látják az aktív, stratégiai és céltudatos tagborzást, a tagság hanyatlása megállítható. Erre vannak példák is Európában. A délkelet-európai régió szakszervezetei megkezdtek a textilipart jobban megszervezni. De más területen is előrelépéseket látunk. Szakszervezeteink új gazdasági ágazatokba törnek be, pl. a román informatikai iparban dolgozók ágazati kollektív megállapodást írtak alá, Albániában pedig a call center munkatársai hoztak létre szakszervezetet.

Örvendek, hogy a BDSZ is komolyan veszi a tagborzás témáját, és ez szerepel a beszámolóban és a tervezett programban is.

Kedves küldöttek! Iparágaink hatalmas kihívásokkal néznek szembe. A digitalizálás az egyik. A klímaváltozás pedig egy másik kihívás. Munkahelyek eltűnnek és újak jönnek létre. európai szakszervezetként kijelentjük, hogy elvárjuk, a kormányok és a vállalatok többet fektessenek be a munkaerőképzésbe, átképzésbe, továbbképzésbe.

Szakszervezetekként támogatjuk a klíma célkitűzéseket is. Csak egy bolygónk van, és felelősséggel tartozunk a gyerekeink és unokáink jövőjéért. Mint ipari szakszervezet követeljük a vállalatoktól és a munkáltatóktól, hogy készüljenek fel ezekre a változásokra. Az emberek dolgozni akarnak a jövő iparágaiban és gazdaságában is.

A változásokhoz kell a szociális párbeszéd is, kellene erős kollektív megállapodások. És ennek alapja az erős szakszervezeti mozgalom.

Ebben a szellemben még egyszer megköszönöm a meghívást, és sikeres kongresszust kívánok.

Dr. Szilágyi József, az EVDSZ elnöke

Tisztelt Kongresszus!

Jó látni a sok ismerős arcot, és jó látni a régi jó harcostársat. Tulajdonképpen a BDSZ-szel 1995, a bányá-erőmű integráció óta próbáljuk a munkavállalóinkat, tagjainkat képviselni. Azt gondolom, hogy Magyarországon egyedülállóan és példaértékűen tudjuk ezt az együttműködést tenni.

Konföderációhoz való tartozástól függetlenül tudunk együttműködni, nem csak Magyarországon, hanem a nemzetközi szövetségekben, így például az IndustriAll Europe-ban is. Egymást tiszteljük, egymás érdekeit maximálisan figyelembe vesszük, ez alapján tudjuk azokat az eredményeket felmutatni, ami Magyarországon megint csak egyedülálló. Ezt köszönöm szépen a BDSZ-nek és személyesen Rabi Ferenc elnök úrnak is.

Örülök, hogy a beszámolóban és a szóbeli kiegészítésben szó volt a Villamosenergia-ipari Ágazati Párbeszéd Bizottságról. Annyiban szeretném ezt kiegészíteni, hogy nem csak az ágazati kollektív szerződés került kiterjesztésre

Magyarországon egyedülállóan, hanem az ez évi bérmegállapodás is. Nekünk sikerült közösen ezt is elérnünk.

Szeretném még azt is jelezni, hogy valóban a béren kívüli juttatások adózásával kapcsolatosan közösen kezdeményeztük, kezdtük el az „utcára menést”. A lényege az volt, hogy felhívjuk a figyelmet, hogy a kormányzat adópolitikája már megint a munkavállalókat fogja súlytani, és ebből nőtte ki magát az év végi demonstrációs hullám. Ehhez már nem csak a béren kívüli juttatások, hanem a rabszolga-törvény rendelkezései alapot szolgáltatottak, ahogy erre Ildikó (Ildikó Krén. – A szerk.) is rámutatott. Azt gondolom, hogy az eredmények korlátozottak, amit ezekkel a megmozdulásokkal el tudunk érni, de ez az egyetlen út arra, hogy a munkavállalói érdekek érvényesüljenek. A sztrájk-törvény az korlátozott, a még elégséges szolgáltatás a villamosenergia-iparban és az egyéb közszolgáltatásban szinte ellehetetleníti a sztrájkot. Más út nincs a munkavállalói érdekek kifejezésére, mint az utcára vonulás. Meg kell mutatni hogy erősek vagyunk.

Új feladatok is jönnek, ahol meg kell mutatni az erőnket. Itt már szó volt az európai új energia csomagról. Magyarországon számosságában kevesebb az érintett munkavállalók száma, mint Bulgáriában vagy Lengyelországban, de mi azt gondoljuk, hogy egyetlen egy munkavállalót sem szabad magára hagyni. Minden munkavállaló vonatkozásában küzdünk kell azért, hogy munkahelye, munkaköre, a megélhetéséhez szükséges keresete legyen. Erre teszek én hitet a BDSZ-nek, hogy együttesen küzdünk ezért a Mátrai Erőmű Zrt. vonatkozásában.

Végezetül engedjétek meg, hogy a kongresszus munkájához a bányászki- szóntással kívánjak sok sikert és jó szerencsét!

Székely Tamás, a MASZSZ alelnöke

Tisztelt Kongresszus!

Bizonyára tudjátok, hogy a nemzetközi szakszervezeti szövetség vizsgálta a különböző munkavállalói jogok változását és megállapította, hogy Magyarországon csökkentek legerőteljesebben a magyar munkavállalók jogai, ezen belül a szakszervezeteké. Azt is tapasztaljuk, hogy a szakszervezeti sztrájkjogok sérültek, de a tisztségviselők mozgásteret is szűkült. Amikor azt nézzük, hogy egymással milyen szolidárisak a szakszervezetek, akkor elsőként kell köszönetet mondani a BDSZ-nek, hogy azokon a tüntetéseken és tiltakozásokon, amelyeken tisztségviselőinket védjük meg, vagy emeltük fel a hangunkat a különböző jogszértésekkel szemben, akkor a BDSZ az első sorban állt. Így történt ez Aszódon, vagy adott esetben, Dunaújvárosban. Nincs akkora távolság a BDSZ és a VDSZ között, mint a két betű a B és V között. Ez erőt ad, nem csak kifelé, az ágazatokon kívül, hanem befelé, a Magyar Szakszervezeti Szövetségen belül is.

Hiszen annak a közösségnek vagyunk a tagjai, amelyben az iparban lévő munkavállalók többségét képviseljük és ez a munkavállalói csoportosulásnak a legnagyobb hányada ebben a konföderációban. Az a fajta közös útkeresés, amit mindannyian tapasztalunk és keresünk a munkavállalói érdekek képviseletében és védelmében. Többször meg tudtuk mutatni, hogy van együttműködésünk és kooperáció. Ilyen volt a már említett cafetéria tiltakozás. Ami tőlünk, az ipari szakszervezetektől indult. Vagy a korengedményes, korengedményes nyugdíj eltörlése elleni tiltakozás, amely egységes volt, és közösen mentünk az utcára. Egy halvány reménysugár újra felcsillant, hiszen az a bírósági eljárás sorozat, amit a Magyar Szakszervezeti Szövetséggel közösen viszünk, olyan eredményt hozott, hogy a töredékidővel való játszadozása a hatalomnak, az talán az Alkotmánybíróságon megbukik. Ez egy nagyon fontos üzenet lehet mindannyiunk számára. Nagyon kíváncsian várom, hogy az Alkotmánybíróság hogyan fog dönteni. Ez a csata még nem zárult le. Látszik az, hogy a hatalom a magyar munkavállalókat nem kellően tiszteli és ez nem csak a bérben, hanem a munkavállalói juttatásokban is megnyilvánul.

Az ágazati párbeszéd bizottságokon keresztül is ki kell emelni azt az érdeképviseleti erőt, amiben ti is részesültök és ti is alkotjátok a mai magyar szakszervezeti mozgalmat. Az együttműködést kell a továbbiakban erősíteni.

A ti kongresszusotok kellő szignált jelent mind a VDSZ jövő heti kongresszusához, mind pedig a Vasas két hét múlva tartandó kongresszusához. Ez a három szövetség, adott esetben kiegészítve a villamosenergia-ipari dolgozókat képviselő szövetséggel, egy olyan újabb erőt generál, amely példát is mutat más szervezetek számára. Ehhez kívá-

nok erőt, jó munkát az elkövetkezendő másfél napban. Köszönöm szépen.

Pápis László levele a kongresszushoz

Tisztelt Bánya-, Energia és Ipari Dolgozók XXXVI. Kongresszusa!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm a kongresszus résztvevőit a küldött kollégáinkat, kollégákat, meghívott vendégeket és az apparátus tagjait.

Nagyon sajnálom, hogy személyesen nem tudok részt venni a kongresszuson, de most más területen kell harcot folytatnom, amit nagyon szeretnék megnyerni és minél előbb, köztettek lenni.

A kongresszuson tájékoztatást szerettem volna adni az elmúlt kongresszus óta eltelt igen mozgalmas időszakról, a tulajdonos váltásról, amely a Mátra Erőmű Zrt életében történt. Ezt a tájékoztatást majd a Mátrás kollégák közül Visonta Bánya alapszervezetének titkára fogja megtartani.

Személy szerint örülök, hogy egy olyan erős szakszervezetnek lehetek a tagja, amely megtesz mindent az általunk képviselt munkavállalók érdekében.

Tudom és ismerve a szakszervezetünk tagságát, illetve a tagság által delegált küldötteket, egy nagyon aktív és a jövőt meghatározó kongresszusra kerül sor.

Egy olyan a jövőt építő program elfogadására, amely hosszú távon segíti, támogatja és védelmezi az általunk képviselt munkavállalók érdekeit. Mert tisztában kell lenni azzal, hogy csak együtt, összefogva tudunk sikeresek és eredményesek lenni, a munkavállalók érdekében.

Ehhez kívánok erőt, egészséget és jó szerencsét!

Pápis László,
BDSZ alelnök,
ME Zrt BDSZ titkár

Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete XXXVI. kongresszusát. Úgy hiszem, hogy ez egy fontos esemény a ti életetekben is, és a mi életünkben is.

Elsőként szeretnék köszönetet mondani az előző évek munkájáért. Az a munka, ami a BDSZ-ben folyt az előző években, az a fúzióra, az egységesülésre való törekvés példaértékű a szakszervezeti mozgalmamban, én hiszek ebben, ezt az utat kell követni.

Mint ahogy elnök úr elmondta, a munkavállalók érdekérvényesülésének alapja az, hogy ha egységesek vagyunk és minél szélesebb körben meg tudjuk mutatni az erőnket. Volt erre példa. Képesek voltunk arra, hogy először csak néhány százan vettünk részt a cafetéria adózásának megváltoztatása elleni tüntetésen a Lengyel Nagykövetség előtt, majd a Nemzeti

Banknál már több ezren ott voltunk. Ebből nőtt ki a rabszolga-törvény elleni demonstrációs folyamat, amikor december 8-án már 15 ezernél is többen voltunk a Kossuth téren. Ennek az eredménye. Korlátozott-e ez az eredmény, vagy nem, mérlegelés kérdése. Ennek az összefogásnak lett a következménye, amit október 13-án láttunk. Ma már azt tudom mondani Önöknek, Nektek, hogy több olyan város van, köztük Budapest, ahol a közgyűlés meghozta azt a döntését, hogy az önkormányzati cégeknél a rabszolga-törvényt betiltja, és nem alkalmazza. Azt hiszem, ez egy fontos tulajdonosi döntés és egy nagyon fontos üzenet a munkavállalóknak arra vonatkozóan, hogy lehet és kell a véleményünk mellett kiállni, ha kell a személyes jelenléttel is.

Van még egy fontos küzdelemünk, ami igazán csak most kezdődik. Elnök úr bemutatta, hogyan alakult a minimálbér és a garantált bérminimum helyzete az elmúlt időszakban Magyarországon. Ha országhatáron belül nézzük, valóban lehet azt mondani, hogy ez egy tisztas bérérmelés volt. Amennyiben felemeljük a tekintetünket és kicsit kinézünk az országhatáron kívülre és megnézzük a visegrádi négyeket, akik hasonló fejlettséggel rendelkeznek, mint Magyarország, akkor már, nem hogy bérrobbanásról nem lehet beszélni, de még pukkanásról se nagyon. Azt látjuk, hogy jövőre mindenhol magasabb lesz a minimálbér, mint Magyarországon. E mondat mögé szeretnék néhány számot is tenni. Úgy tudjuk a lengyel kollégáinktól, hogy ott jövőre közel 200 ezer forint lesz a minimálbér, a cseheknel 189 ezer forint, a szlovákoknál 188 ezer forint. Magyarországon az álta-

lunk alá nem írt kétéves minimálbér és garantált bérminimum megállapodásnak köszönhetően 161 ezer forint lesz a minimálbér. Romániában jövőre 160 ezer forint. A két ország között egy ezer forint lesz a különbség.

Az a politika, aminek az elszenvedői vagyunk, miközben évről évre csökkennek a munkáltatók terhei, aközben tőlünk meg kedvezményeket vesznek el. Kedvezményeket a lakhatáshoz, az utazáshoz, rekreációhoz, az üdüléshez. Nagyon sok mindent sorolhatnék még ide, a cafetéria adószabályokról beszéltem most. Folyamatosan elvesznek valamit. Elvették 2015-ben a korengedményt, a korengedményes nyugdíjakat. Folyamatosan tárgyalunk, nincs megállapodás ezekben a kérdésekben.

Közeledünk a rabszolga-törvény elleni tüntetések egyéves évfordulójához. Elképzelhető, hogy újra az utcára kell mennünk.

Ott tartunk ma, hogy kezdeményez-

tük a kétéves bérmegállapodás újratárgyalását, illetve az értékelését. Éppen tegnap kaptam meg a kormánytól azt a levelet, ami arról szól, hogy november 11-én 16 órakor elkezdődik ez a tárgyalási folyamat. Mi tárgyalni szeretnénk és megállapodni. Ha nem sikerül ezen a napon a kormánnyal elérni a megállapodást, nem riadunk vissza attól sem, hogy akár újra utcára menjünk. Akár újra megpróbálunk szövet-ségeket keresni.

Úgy hiszem és a ma reggeli tárgyalásaim alapján, a Közzolgálati Dolgozók, a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma, a Pedagógus Szakszervezet már csatlakozni kíván egy ilyen demonstrációs hullámhoz, abban az esetben, ha nem érjük el ezeket a célokat. Ismét bekövetkezik az a helyzet, hogy az egyéves évfordulón újra az utcára kell menni és nem feladva a rabszolga-törvény elleni küzdelmet, most a bérekért, a béreket helyezve a fókuszba, újra tüntetéssorozatba kell kezdenünk. Meglátjuk, hogy így lesz-e? Reményeim szerint nem kell ebbe a folyamatba belekezdni, de ha másként nem tudunk eredményt elérni,

akkor kénytelenek leszünk.

Hiszem azt, minél inkább többen vagyunk, minél inkább erősebbek vagyunk, minél inkább összetartóak vagyunk, annál könnyebben és annál nagyobb eredményeket tudunk elérni. Ezt mutatta az elmúlt egy év folyamata is, és az a folyamat is, amit közösen elkezdtünk. Most már úgy látom, hogy ehhez az érdekközösséghez egyre több szakszervezet is csatlakozik, akik eddig csak kívülről figyeltek. Hiszem azt, hogy sikerül megszervezni egy közös szakszervezeti tiltakozást és ennek eredménye is kell, hogy legyen.

Újra kell gondolni a sztrájkhoz való viszonyunkat. Valóban korlátozott a sztrájkjog, valóban nagy probléma az elégséges szolgáltatások meghatározásánál az, hogy a bíróságnak kell kimondani az elégséges szolgáltatás mértékét. Minden tisztelem a bírónak, de képzeljük el azt a helyzetet, amikor a bírónak egyik nap az egészségügyben, a másik nap a pedagógusok területén, harmadik nap pedig a villamosenergia-iparban kell hoznia döntést a még elégséges szolgáltatásokról. Hogy tudja ezt meghezni? Ez nem jó kérdés, hanem szakmai. Ezért inkább a két érintett félnek kellene erről döntenie. Ilyen alapvető problémáink vannak azokkal, ahogyan korlátozták a sztrájkjogot. Újra napirenden kell tartani és újra követelni kell, hogy ebben változás legyen.

Azt gondolom, hogy azt a küldetést, amivel Feri rendelkezik, abban a tekintetben, hogy az egészséget, akár a Magyar Szakszervezeti Szövetségen belül is összetartsa és próbáljon minél több szervezetet egy ernyő alá behozni, ezt a feladatot kell folytatnunk.

Ehhez kívánok mindannyiunknak jó egészséget, kitartást, sok türelmet – hiszen az a munka ezt is igényli. Ha össze tudunk hozni egy nagyon erős érdekszövetséget, akkor nagyobb eredményeket is el fogunk tudni érni.

Köszönöm szépen a figyelmet.

Kovács János, a Mátrai Erőmű Zrt. BDSZ Visonta bánya titkára

Jó szerencsét!
Nagyon nagy tisztelettel köszöntöm a kongresszus résztvevőit, meghívott vendégeinket. Az elnök úr az elején megemlítette már a Mátrás gondokat. Megpróbálom felvázolni a mostani problémákat, részletesen.

2016-ig vissza kell ugranunk az időben. Ez év szeptemberében kaptuk a tájékoztatást, hogy az RWE értékesíteni kívánja a Mátrai Erőmű Zrt. többségi üzletrészét. Erről már tájékoztatták Orbán Viktor miniszterelnök urat is. Az eladás nem ért váratlanul bennünket, több helyről voltak információink arról, hogy az RWE meg kíván válni a Mátrától.

A Mátrai Erőmű Zrt. a privatizáció óta, az elmúlt huszonegy évben mindig megbízható, eredményt termelő, osztalékfizető társaság volt. Ezen időszak alatt az RWE befektetése többszörösen is megtért. Azt gondoltuk, hogy a mostani üzletrész értékesítésénél hasonló helyzetet teremt a Mátrai Erőmű Zrt. Működése érdekében kezdeményeztük az egyeztetéseket az adásvételi szerződés aláírása előtt az RWE igazgatóságával. Több témában szerettünk volna

tárgyalni, pl. a tulajdonos vállaljon kötelezettséget továbbfoglalkoztatásra, a kollektív szerződést három évig ne mondja fel, a szociális, jóléti megállapodásokat tartsa tiszteletben. Ebben a szerződésben szerettük volna rögzíteni, hogy az új tulajdonos három hónapon belül elkészít egy rövid távú, egy évre szóló üzleti tervet, majd egy éven belül középtávú üzleti tervet, amelyet véleményeztet az érdekképviseléssel. Ezekre kaptunk ígéreteket.

A jelenlegi helyzet a legaggasztóbb. Az elmúlt másfél évben nagyon sokszor elmondtuk a kollégáinkkal, hogy próbáljunk felvenni munkavállalókat, mert előbb-utóbb gondok lesznek, pl. az üzembiztonságban. Sajnos mindig azt a választ kaptuk, hogy legyünk nyugodtan, meg van oldva minden. Sőt, voltak olyan kijelentések is, hogy két-száz ember áll sorba, hogy beléphessen. Sajnos jelenleg az a helyzet, hogy két-száz embert kell behívni ahhoz, hogy egy embert fel tudjunk venni. Nem is a bérekkel vannak gondok, hanem a munkakörülményekkel. A kollégáknak szombat, vasárnap, délután, éjszaka, ha esik, ha fúj, ha hull a hó, akkor is dolgozni kell. Amikor 2012-ben a kormány megszüntette a Mátrásokat érintő szakmai nyugdíjat, onnantól szembesült a Mátra is azzal, hogy fognak 57 évesnél idősebb emberek is dolgozni. Tizenöt évvel ezelőtt jóval fiatalabbak voltak a kollégáink, 35-40 évesek, jobban bírták azt a harminc kilós görgőt. Most már idősebbek és a görgők is nyolcvan kilósak lettek.

Nem minden gondot kell a jelenlegi menedzsmentnek a nyakába varmni, sajnos ez nagyon összetett probléma. Én is sokszor jeleztem, hogy ez a fajta széntermelés, ami a Mátránál van, a 45-55% helyett, 70-30% nem volt folyamatos, de a 60-40% az tartós volt. Ez azt jelentette, hogy 40%-ot termelt a Bükkábrányi bánya, 60%-ot a Visonta bánya.

A keleti bányát későn nyitottuk meg, a déli bányából elfogyott a szén, a bükkábrányi kollégákra óriási teher hárul, mert azt a mennyiséget, amit Visonta bánya nem tud kitermelni, a bükkábrá-

BÁNYAMUNKÁS

nyiaknak kell biztosítani.

A munkavállalóink elértek arra a pontra, amikor már nem csak morognak, hanem elégedetlenségük kifejezéseként elmennek a cégtől. Ez nem volt jellemző eddig. Nem tudjuk megtartani a fiatal kollégákat, a 45-50 éves korosztály lassan elmegy, ami a legnagyobb baj, ők el is viszik magukkal a tudást. Fel lehet venni bármelyik területre dolgozókat, nem lebecsülve senkinek a tudását, de a bányában egyediek a kotrógépek és a minden más gép is.

Nagyon sok kolléga látja kilátástalan-

nak a cég helyzetét. Nincs energiasztratégiánk, nem tudjuk megmondani, mi lesz holnapután, nincs kiszámíthatóság. Ezt nehezen viselik a dolgozók, mert ez sem volt jellemző eddig. Mint ahogy az sem, hogy majd lesz valahogy, gyerünk, oldjuk meg. Nem tudunk korrekt tájékoztatást adni az embereknek, mert még egy évre előre sem látjuk a cég helyzetét. A kollégák – valahol érthetően – a szakszervezeti vezetőket, bizalmiakat, főbizalmikat támadják, azzal a címszóval, hogy azért vagytok ott, hogy ezt oldjátok meg. Sajnos nem bírjuk megoldani, mert

nem kapunk korrekt tájékoztatást.

Jelenleg a Mátránál az a helyzet állt elő, hogy eléggé kilátástalan így energiasztratégia nélkül. Elvesztettük azt a megtartó erőnket, amit a szakmai nyugdíj jelentett, a 30 év munkaviszony utáni nyugdíjazási lehetőség vonzó volt. Sajnos ebben eredményt nem tudtunk elérni, igaz ígéretet kaptam én is úgy az államtitkár úrtól, másfél évvel ezelőtt, hogy mindent megpróbálnak. Bízom benne, hogy el tudunk érni eredményt a szakmai nyugdíjunk vissza hozatalában. Köszönöm szépen!

Herendi József, a BDSZ ajkai nyugdíjas alapszervezetének elnöke

lyi tv”, ami a kormány-propagandát nyomja.

Az utóbbi időben egyre több információ jelenik meg az interneten, ahol ledegradálják a nyugdíjasokat. Mondván, túl sok a megtakarított pénzük, minek siránkoznak mindenért. Miért nem elég az, amit kapnak. És ezt olvashatjuk, hallhatjuk Nagy Ferő zenésztől, Stohl András színésztől, Gulyás Gergely kormánysszövívótől, Kósa Lajos politikustól.

Uszítják a fiatalokat és a középkorosztályt a nyugdíjasok ellen.

Úgy gondolom, hogy ezeket a gyalázkodásokat és lebecsmérléseket, hivatalosan a MASZSZ nyugdíjas tagozatának kellene elektronikus hírportálokon keresztül megcáfolni és elénk tárni az igazságot.

A Bányásznap BDSZ-es segélyezésről.

Öröm mindannyiunk számára, hogy a BDSZ jelenlegi gazdasági körülményei között is anyagilag segíteni kívánja a legjobban rászoruló tagjait. Sajnos ennek az ügyintézési menete akadozik. Már tavaly is problémánk volt ezzel kapcsolatban. Állítólag május hónapban kiküldték az erről szóló körlevelet, létszamarányos összeget és dokumentumokat. Mi nem kaptunk ilyen információt. Veszprém megye kimaradt. Júliusi reklamációinkat követve rendeződött a helyzet. Az idei évben többszöri utánjárást követően augusztus első hetében tudtuk meg, hogy az idén is kapunk segélyt. A bizalmi testület javaslatára már megvoltak a segélyezésre szorultak nevei, adatai és hozzá a határozat, így gyorsan tudtunk intézkedni. Úgy gondolom, hogy ez a munka sokkal nagyobb odafigyelést és precizitást igénye, az

elesett rászoruló tagok érdekében.

Most pedig szeretnék pár szót szólni Ajkáról.

November 8-án ünnepli Ajka várossá nyilvánításának 60. évfordulóját, és ez alkalomból nagyon sok rendezvény volt a városunkban. Ajkán, 17 éve Schwartz Béla szocialista polgármester vezeti a várost. Blaskó Sándor, a Padragi Nyugdíjas Szakszervezet elnöke javaslatára a bányász hagyományok megőrzéséért és a város fejlesztéséért végzett munkáját elismerve, 2014-ben bányásznap alkalmával, a BDSZ bányászgyűrü kiütetést kapta meg. Az őszi választásokon Schwartz Bélát döntő többséggel öt évre újra polgármesterré választottuk.

A város vezetése évtizedek óta folyamatosan támogatja a Bányász Nyugdíjas Szakszervezeteket és Hagyományörző klubokat.

Létre hozta a Bányászati Múzeum mellett működő Tanácsadói Testületet, melynek tagjai, a két nyugdíjas szakszervezet, a négy hagyományörző klub, a Bányász Kulturális Egyesület elnökei, valamint a múzeum vezetői és geológusa.

Feladatunk a múzeumba invitálni az embereket, a diákokkal megismertetni az ajkai bányászat múltját és a város fejlődésében játszott szerepét. Az általános és középiskolás diákoknak osztályfőnöki óra keretében ismertetjük az ajkai bányászat kialakulásának és fejlődésének történetét.

Felhívom a jelenlévők figyelmét, ha Ajkán járnak, feltétlenül látogassanak el a gyönyörűen felújított bányászati múzeumunkba.

Tisztelt küldöttek, a beszámolót és a következő öt évre szóló programot a kongresszusnak elfogadásra javaslom.

Major Erika, a Berwin Ruhagyár üzemi tanács elnöke

Tisztelt kongresszus, kolleganők, kollégák!

Major Erika vagyok a vásárosnaményi Berwin Ruhagyárból, de jelenleg a Budapesti szabászatot vezetem. Pár gondolatot szeretnék megosztani veletek cégünkéről és a szakszervezeti munkánkról, a tagtoborzásról.

Körülbelül két éve, ha megkérdezték tőlem milyen a munkahelyen a fluktuáció azt mondtam, nálunk nem mozog a létszám, stabilnak mondható csak 1-1

ember cserélődik pár hónap alatt. Mára ez teljesen megváltozott minket is elérte a dolgozók elvándorlása, nagyon sokan a régi dolgozók közül gondolták úgy, hogy váltaniuk kell, belefásultak a munkájukba, vagy igénybe vették a nők 40 éves munkaviszony utáni nyugdíjlehetőséget. Így a cégünket is elérte a munkaerőhiány, főleg a szakképzett munkaerőből van nagyon kevés.

A szakképző iskolából kikerült tanulók közül szinte senki nem akar elhelyezkedni a szakmájában, nem látnak motivációt ezen a területen. Többségük csak kényszerből jár iskolába a kötelező 16 éves korig tartó iskoláztatás miatt.

A dolgozói létszám csökkenése nálunk is a taglétszám csökkenésével jár együtt, az új dolgozókat első időben beléptetve nem igazán volt eredményes, mert a három hónap próbaidőt sem igazán töltötték ki és elmentek a cégtől. A régi dolgozók pedig azt mondják, hogy miért lépjenek be mikor ugyanaz megilleti őket, mint a szakszervezeti tagokat. Ezért kerestük a lehetőségeket hogyan tudnánk többet adni, akkor kezdtük el keresni és bevezetni a kedvezményes szolgáltatásokat. (zöldségbolt, húsbolt, virágbolt)

Az alapszervezetünk volt az első ahol megvalósult a tisztségviselők kihelyezett képzése a központi apparátus dolgozói által. Továbbá segítséget kaptunk a kollektív szerződés átné-

zésében és az évelejei bértárgyalások menetének kidolgozásában és lebonyolításában.

Vannak delegált tagjaink a rétegszervezetekben, ifjúsági és női tagozat, valamint az országos tanácsban.

Részt veszünk nemzetközi projektben. Célja megismerni Portugália Törökország és Málta szakszervezeti munkáját.

Minden ország célja hogy erősebbek legyenek a szakszervezetek. Javítani kell az oktatás színvonalát. Portugáliában nagyon komolyan állszportálokat a felnőtt képzésre. Minden országban munkaerőhiány van. Sajnos legtöbb munkahelyen, ahol nincs szervezetség, kihasználják a munkavállalókat. Nem ismerik a jogaikat, nem használják a munkavédelmi eszközöket, ezért nagyon sok munkabaleset történik. Komoly erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy megelőzzék a munka-megbetegedéseket is.

A két Berwines alapszervezet véleménye, visszanezve az elmúlt időszakra, a könnyűipari tagozat beépülésével a BDSZ-be, csak profitáltunk. Nagyon sok segítséget kaptunk és kapunk a BDSZ központ dolgozóitól. A leköszönő kollégáknak megköszönjük a közösen együtt töltött éveket, nagyon jó egészséget kívánunk nekik. Az újonnan választottaknak sok sikert és kitartást az elkövetkező évekhez!

Elismerések a kongresszuson

A XXXVI. kongresszuson elismerések átadására is sor került, azoknak a kolléganőknek, kollégáknak a részére, akik befejezték szakszervezeti munkájukat, átadva választott tisztségüket utódainknak.

Rabi Ferenc, a BDSZ elnöke Kongresszusi Emlékérem kitüntetést adott át: Fenyvesi Jánosnénak, a BDSZ Számvizsgáló Bizottság leköszönő elnökének.

Varga Évának, a BDSZ leköszönő alelnökének – aki egyúttal Könnyűiparért Emléklapot vehetett át.

Bakonyi Rezsőnek, az Érc és Ásványbányák Vállalat iszkaszentgyörgyi dolomit bánya volt szb-titkárának, aki a kitüntetést helyi ünnepségen vette át.

Erdős Jánosnak, a BDSZ Számvizsgáló Bizottsága tagjának, aki szintén helyi ünnepségen vette át az elismerést.

BDSZ ezüstgyűrü kitüntetésben részesült Merkl Jánosné a Tolnatext Bt. volt szb-titkára. Krizsán Mihályné az Unicon Zrt. volt szb-titkára. Hegedűsné Gecse Andrea, a Styl Ruhagyár volt szb-titkára.

Nyulné Antal Anita, a Tolnatext Bt szakszervezeti titkára

Tisztelt Kongresszus!

Alig több mint egy éve töltöm be a Tolnatext Bt. alapszervezet titkári tisztségét. Egy olyan személytől kellett átvenni ezt a pozíciót, aki 25 év alatt kialakított egy nagyon karakán, határozott és megvalósítható elképzelést. Nem könnyű feladat ezek után megállni a helyünket, de nagyon igyekszünk. Az új bizottsági felépítésünkben vannak új és már hosszú évek óta ott működő tagjaink, akik által úgy gondolom, nagyon eredményes munkát fogunk végezni.

Ahhoz, hogy új tagokat tudjunk toborozni, az első és legfontosabb feladatunk az, hogy a fluktuációt egy nagyon picit meg tudjuk állítani azon a szinten, amilyen szinten ehhez mi hozzá tudunk

járulni és segítséget tudunk ebben nyújtani a munkáltatónak.

A másik, ami nagyon fontos a munkavállalóknak – akár szakszervezeti tagok, akár nem. Részünkről nagyon nagy segítség lehet, ha a szakszervezet szó jelentését és mindazt, ami mögötte áll, újraértelmezzük, a jelen társadalmi körülmények között megpróbáljuk a jelen dolgozókra is ráhúzni. Alapvetően ott kezdődik a probléma, ami országos, illetve szinte Európa szintű, hogy maga a „szak” szó jelentené, hogy egy szakmát fogjon össze ez a szervezet. Jelen pillanatban a szövődésben működő szövési munkához nincsen szövő képzés. Azt gondolom, hogy a munkáltatóval kell megtalálni azt a közös hangot és azt a kommunikációs csatornát, amivel

fel tudjuk kelteni a dolgozók érdeklődését és motiválni tudjuk őket abban, hogy érdekük legyen megtanulni ezt a szakmát, úgy is, hogy a jelen munkáltató elkötelezi magát a dolgozó felé és a dolgozó is elkötelezi magát a munkáltató felé. Azt gondolom, hogy ez nem kis feladat, sem helyi, sem magasabb szinten. De ha vissza tudnánk állítani, hogy egy szakma presztízst is tudjon jelenteni, azt, amit jelentett húsz-harminc, vagy akár több évvel ezelőtt, akkor presztízkérdés lesz az is, hogy valaki szakszervezeti tag legyen.

A szó második felét is kiemelném, ami a szervezet. A mai társadalomra nagyon jellemző az önzőség, mindenki a saját kis világában él, a saját kis virtuális, materiális világában. Ha neki oda kell adnia az 1%-os tagdíját, akkor ő ezért rengeteg mindent várna el cserében és nem értékeli azt, hogy ezáltal egy csoportnak lesz a tagja, egy olyan szerveződésnek lesz a része, ami nem

feltétlenül anyagi támogatottságot jelent visszafelé. Néhány évvel ezelőtt volt egy kolléganőnk, akinek az egészségügyi problémája kapcsán be tudtuk bizonyítani, hogy képesek vagyunk eredményeket felmutatni, tudtunk anyagi támogatást összegyűjteni, egy olyan kampányt elindítani, ami által az ő betegségében tudtunk segítséget nyújtani. Ez után a cégen belül volt néhány új belépő a régiók közül, mivel látták azt, hogy van eredménye annak, hogy ha valaki tag, és mögé tud állni egy ekkora szervezet. Azt gondolom, ez a legnagyobb kihívás nekünk, hogy bebizonyítsuk azt, tagnak lenni igenis megéri, még hogy ha nem is materiális, anyagi ellenszolgáltatásokat fogunk ezért kapni. Ebben kértem a jelenlegi bizalmi testület segítségét, hogy ebben induljunk el a jelenlegi kollégák felé. Amikor új kollégák érkeznek, próbáljuk meg feléjük is ezt közvetíteni.

Köszönöm szépen és további jó munkát kívánok.

Varga Éva, a BDSZ alelnöke, a Könnyűipari Tagozat vezetője

titkári értekezletek alkalmat adtak a tapasztalatcserére, de barátságok születésére is.

A 2014 évi BDSZ XXXIV. kongresszusa óta eltelt 5 évről a beszámoló részletesen számadást ad.

Azért néhány gondolat. Az integrálódott könnyűipari ágazatok a BDSZ struktúrájában egy tagozatként működnek, megőrizve identitásukat, hagyományait, szakmai múltjukat. A tagozat delegáltjai részt vesznek a BDSZ testületeinek munkájában, a munkabizottságokban és rétegszervezetekben egyaránt.

Mintegy hagyományt teremtve, 2011-ben rendeztük meg először a Könnyűipari Szakmai Napot a Könnyűipari Ágazati Párbeszéd Bizottsággal közösen. A szakmai nap célja konzultáció, naprakész információk biztosítása, cseréje a munkaadók és szakszervezeti tisztségviselők számára, az ágazatok aktuális helyzetéről, a jövőbeni kilátásokról, feladatokról.

Fontos ez azért is, mert az elmúlt 25 évben a magyar könnyűiparnak nem csak a világban végbenő változásokkal kellett megküzdenie, hanem a hazai gazdaságpolitikával is.

A magyar gazdaságpolitika magára hagyta a könnyűipart. A távol keletről beáramló tömegárak a gyárak bezárásához vezettek. Az állam nem gondoskodott a munkanélkülivé vált munkavállalók átképzéséről, az alacsony bérek még tovább nehezítették a fonó-és varrónők, a cipőkészítők életét.

Az ágazatban a teljes munkaidőben foglalkoztatottak bére csak a nemzetgazdasági bruttó keresetek 65%-a.

Mind a három könnyűipari szakma képviselteti magát a KÁPB munkájában.

Tisztelt Kongresszus, Kedves Kolléganők, Kollégák, Kedves vendégeink!

Tíz éve annak, hogy a Textilipari,- és a Ruhaipari Szakszervezetek fúzióra léptek a Bányász Szakszervezettel. Majd szervezetünkhöz csatlakozott a Bőripari Dolgozók Szakszervezete is. Az elmúlt időszakban voltak nem könnyű percek és időszakok, de a kezdeti nehézségek után ma már azt mondhatjuk, hogy a BDSZ XXXII. kongresszusának küldöttei jó döntést hoztak, amikor a fúzió mellett döntöttek.

Az elmúlt 10 évben megismertük egymás szakmakultúráját, az egyes ágazatok problémáit. A közös rendezvények,

A KÁPB ágazat politikája szervesen illeszkedik az EU szintű ágazati politikához, mely a textil, ruha, bőr-és cipőkészítő, valamint a textiltisztító ágazatokra vonatkozik.

A párbeszéd fontos része munkánknak. Számos közös rendezvényünk volt a Munkáltatói Szövetségekkel, közös pályázatokon is részt vettünk az MKSZ, TEMTE, MGYOSZ-szal.

A folyamatos párbeszéd a szociális partnerekkel elengedhetetlen.

Tisztelt Kongresszus!

Szakszervezetünk érdekérvényesítő munkájának sikere elképzelhetetlen az erős, egységes, létszámában is jelentős, akcióképes tagság nélkül. A négy ágazat ennek érdekében döntött anno a fúzió mellett. Sokszor, de nem eléggé hangsúlyozott igazság, hogy a szakszervezet ereje a tagságban, a tagság felkészültségében, elszántságában, saját érdekei mentén történő összefogásában rejlik.

Ezért munkánk legfontosabb része a tagszervezés.

Annak érdekében, hogy tagságunk folyamatos és gyors tájékoztatást kapjon a változásokról, a munkavilágával összefüggő törvényeket ismerje, azokat a gyakorlatban használni is tudja, folyamatos felkészítőket szerveztünk, ezzel segítve érdekvédelmi munkájukat.

Tisztelt Kongresszus!

Különleges nap ez a mai az én számomra.

43,5 év munka után úgy határoztam, hogy átadom helyem, az aktív munkát befejezem. De nem csak én, ma itt a kongresszusi küldöttek közül többen is így döntöttek.

Mint a BDSZ alelnöke, tíz évig dolgozhattam. Két kongresszuson is bizalmat szavazott nekem a tagság, igyekeztem legjobb tudásom szerint helytállni, munkámmal megköszönni.

Köszönöm a könnyűiparos tisztségviselők munkáját, támogatását.

Köszönettel tartozom azon tisztségviselőinknek, akik kinevelték és átadták helyüket a fiatalabb generációnak.

Köszönöm a bányász kollégák tiszteletét, a nyugdíjas kollégák kedvességét, segítségét.

Külön köszönöm annak a maroknyi kis csapatnak, aki mindennapjaimban a segítette munkámat: nyilvántartásokban, levelezésben, vidéki útjaim során, informatikában, fordításban, pénzügyben. Ők a BDSZ apparátusa!

Az aktív munkát számomra felváltja a pihenés, a családdal való több együtt lét a szabadidő hasznos eltöltése.

Én, ezen gondolatok jegyében, kívánok a kongresszusnak jó munkát, tagságunknak munkahelyi, érdekvédelmi sikereket. Az újonnan megválasztott vezetésnek a következő ciklusra jó egészséget, munkájukhoz sok kitartást, sikereket kívánok.

Köszönöm, hogy meghallgattatok!

Dr. Zoltay Ákos, a Magyar Bányászati Szövetség főtitkára

Tisztelt Kongresszus!

Nagyon fontos a mi együttműködésünkben az, hogy közös a célunk, a bányászat működtetése. Munkavállalói, munkáltatói oldalról egyaránt.

Kell a cég, hogy megmaradjon, kell a munkaerő, hogy legyen termelés. Ezért mi évtizedeken keresztül kiváló együttműködésben vagyunk a Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezetével, úgy is, mint az ágazati párbeszéd részesei.

Ezúton szeretném megköszönni a szakszervezet tagságának és személy szerint Rabi Ferenc elnök úrnak ezt a kiváló együttműködést és kívánok jó munkát a kongresszusnak.

Jó szerencsét!

Rabi Ferenc válasza a beszámoló vitájában felmerülő kérdésekre

Tisztelt Kongresszus!

Először is, köszönöm mindazoknak, akik véleményt nyilvánítottak és azoknak, akik a beszámoló elkészítésében közreműködtek. Úgy gondolom, hogy a magyar természeti erőforrások bemutatásával, és annak a felvázolásával is, lenne lehetőség a könnyűiparban a foglalkoztatásra. Szeretném megköszönni a hozzászólások mellett a Számvizsgáló Bizottság elnök asszonyának, a Bizottság tagjainak, hogy lelkiismeretesen, odaadón, rendszeresen ellenőrizték a munkánkat, amely segítség a mindenkor elnöknek is, hiszen az ő rálátásuk szükséges a gazdálkodási munka biztonságához.

Krén Ildikónak szeretném köszönetet mondani azért, hogy megosztotta az IndustriAll gondolatait, szemléletét. Nem véletlenül kezdtem a beszámolómban az európai szociális modell bemutatásával. Amennyiben Magyarországon nem sikerül szociális előrelépést elérni a munka világában, ez az ország ki fog ürülni. Már most hiányzik 6-700 ezer középkorostályú- és fiatal munkavállaló, akik családotól, gyerekektől mennek ki és keresnek új megélhetést. Ezért rendkívül fontos, hogy nálunk is legyen felzárkóztatás legalább az európai középhez. Ha ezt meg tudjuk valósítani, vonzóvá lehet tenni Magyarországot,

sikerül ágazati kollektív szerződéseket kötni, amiket kiterjesztenek rájuk is. Az is nagyon fontos, hogy meg kell erősíteni a területi jelenlétét a szakszervezeteknek. Ha ez nincs, nem lehet elérni ezekenél a cégeknél dolgozókat. Ehhez kapcsolódik az is, amiről a MASZSZ elnöke is beszélt. Ha nem fognak össze az ágazati szakszervezetek, egyedül senki nem lesz képes arra, hogy a területi jelenlét megfelelő minőségét finanszírozza. Ha ez nincs, nem lehet ezt a vonzó szakszervezeti képet kialakítani, amiről beszélt Krén Ildikó is. Ehhez hozzátartozik a szolgáltatások bővítése. A fiatalok számára is vonzóvá kell tenni a szakszervezetet, de ehhez az is kell, hogy legyen társadalmi szolidaritás, az is kell, hogy ne az egyéni önzés és egoizmus legyen a meghatározó. Mert az a társadalom, ami kizárólag erre épít, az nem találja meg az alapjait. Ezért fontos a szakszervezeti tagok, az ifjúsági munkán keresztül, a fiatalok megszólítása.

A szakszervezeti képzéshez történő hozzájárulás és támogatás rendkívül fontos kérdés, aminek az összehangolt programját kell kialakítani. Az IndustriAll Europe elindított két nagy projektet. Az egyik a tagszervezés, a másik, nagyobb szakszervezeti erővel a kollektív szerződések megkötése.

lem, az kívánom, hogy mindhárom ipari szakszervezet, de elsősorban a két nagyobb aktív taglétszámú szakszervezet is sikeresen, eredményesen tudjon működni. Az EVDSZSZ-szel együttesen előbb vagy utóbb eljutunk oda, amihez több észak-európai szakszervezet

vezet.

Dr. Zoltay Ákos kollégának köszönöm a hozzászólását, de nehéz azt részletesen elmondani, mennyi mindent kellett az elmúlt években megtennünk a bányászatért, a párbeszéd bizottságban. Remélem, a jövőben is ered-

már igen, hogy ipari szakszervezetnek hívják őket. Ha ez összejön, akkor lehet igazán megerősödni, megteremteni a közös munka feltételeit.

Major Erika kiváló személyisége a szakszervezeti mozgalomnak. A segítségével nagyon sok rendezvényt tudtunk megvalósítani. Felhívta a figyelmet arra, hogy a szakképzésre a jövőben sokkal nagyobb figyelmet kell fordítani. Nagyon bízom benne, hogy a könnyűipari képzéstanácsba delegált kollégánk a jövőben erőteljesebben tudja ezt a folyamatot segíteni, talán én is a bányász vonatkozásban. Egy dolgot szeretnék megjegyezni. Az első probléma, hogy a szakképző intézményekbe bekerülő fiatalok egy része funkcionális olvasási problémákkal is küzd. Arról panaszkodnak a tanárok, hogy az első körben meg kell tanítani őket értelmezni az adott szöveget. Ez egy nagyon összetett probléma lesz az általános iskolai oktatástól, a középiszkolákon át az felsőfokú oktatásig. Újra vissza kell adni azt a tudást, ami szükséges a modern gazdaság működőképességéhez.

Herendi kollégámnak azt szeretném üzenni, hogy én arra vagyok büszke, hogy a jelenlegi körülmények között azt a három millió forintot segélyalapot a bányász rászorultak számára még mindig tudjuk biztosítani. Azt, hogy ez hogyan történik és hogyan osztják el, ez a segélyezési bizottságnak a dolga. Én mindig azt támogatam, hogy az elosztás objektív bizottsági döntés legyen. Úgy tudom, hogy március 20-a környékén minden közép nyugdíjas szervezetnek kiküldtük a kereteket és minden egyéb lehetőséget. Nem tudom, hogy hol csúszott el a dolog, Veszprémben vagy nálunk. Elnézést kérek, ha ez problémát okozott. Úgy gondolom, hogy ez a pénz minden rászoruló számára megfelelően eljutott.

Nagyon sok erőfeszítést tettünk az elmúlt években, hogy a nyugdíjas területi szakszervezeti munka feltételeit tudjuk biztosítani, akár úgy is, hogy ott aktív szervezetek is tudjanak működni. Vásároltunk ingatlanokat a volt nagyobb bányásztelepüléseken, illetve könnyűipari településeken is. Ez az alapja annak, hogy megfelelően tartható jelenleg taglétszám. A jövőben is biztosítani kell ezt. Ajkán is megtettük ezt. Kerestünk egy olyan konstrukciót, hogy tartható az ott megvásárolt ingatlan fenntartása. Szeretnénk ezt a következő időszakban megtartani, és területi működés feltételeit biztosítani.

Nyulné Antal Anitának köszönöm a hozzászólását, rendkívül fontos kérdéseket vetett fel. Szakma is, szervezet is legyen, de ebből legyen egy jó szakszer-

ményesen tudunk együttműködni, és Magyarországon a bányaiparnak - ha nem is a következő években - a jövőben, prognosztizálni lehet egy kisebb reneszánszát. Ásványi nyersanyagok hasznosítására szükség lesz, ez az alapja az iparnak, a mezőgazdaságnak a szolgáltatásoknak. Egy kérdés van, honnan jön be az a nyersanyag. Lehet importálni, külkereskedelmi mérleget rontva, de lehet Magyarországon megfelelő feltételeket biztosítani néhány bányászati termék hasznosítására is. Erre közösen próbálunk javaslatokat tenni. Nagy kérdés, hogy milyen lesz a fogadtatás a kormány részéről.

Varga Évának szeretnék köszönetet mondani a tízéves közös munkáért. Nem egyszerű egy bányász, ruhás, textiles, bőrs mentalitást közös nevezőre hozni, hiszen mindenhol más és más hagyományok, szokások vannak. Úgy gondolom, hogy ez az összeérlelési folyamat lezajlott, a közös munkának

tató cégnek a helyzetéről, ezért szerveztük a kongresszust megelőző konferenciát is. Volt a birtokunkban olyan miniszteri levél az Emberi Erőforrások Minisztériumától, hogy köszönik az észrevételeket, s hogy a decemberi kormányülésen - ennek épp most lesz hét éve -, el fogják fogadni az új szénkölfejtési szakmai nyugdíjat. Nem történt meg. Mai napig nem tudjuk, ki volt a kormányülésen az, aki a miniszteri előterjesztést megfúrta. Utána nagy csönd volt, majd az érdeklődésünkre a főosztályvezető asszony azt közölte, szakmai kudarcnak éli meg azt is, hogy ez nem ment keresztül a kormányközi egyeztetésen. A kollégák nem bírnak 65 évesen olyan munkát végezni, mint korábban. Tüntettünk, demonstráltunk érte. Igaz, kevesebben jöttek el az érintettek, mint kellett volna. Nagyobb volt a szolidaritás. A követelés teljesen jogos. Remélem, hogy az új helyzetben újra vissza lehet hozni a szakmai nyugdíjat. Előtte a kollégákat összehívtuk a BDSZ-ben, vasutasosoktól, villamososoktól, vegyészektől és közös fellépést próbáltunk kezdeményezni, mert az tűrhetetlen, hogy Magyarországon nincs kordedvezményes nyugdíj. Vállalatok adnak korengedményt helyi megállapodások alapján, de a bányász földalatti kedvezményeken kívül más már nem létezik. Az a javaslatom innen is, nem szabad ezt a napirendről levenni, hanem közös akciót szervezzünk ebben az ügyben. Úgy, ahogy a MASZSZ elnöke is említette. Ebben becsomagoljuk majd a ti problémáitokat is.

A tegnapi napon - az energetikai konferencián -, nem nyugodtam meg a vitában. Arra számítottam, és abban bíztam, hogy eljön a felelős és azt fogja mondani, elkészült az igazságos, méltányos átmenet terve. Kaderják úr visszamondta a részvételt, kaptam egy levelet a konferencia előtt. Visszaírtam és másnap jött egy válasz, hogy lesz a minisztériumnak képviselője és ő mondja el a minisztériumi álláspontot. Azt a levelet szívesen megosztom veletek, amire aztán pozitív válasz jött.

Nem engedjük le napirendről, ez a legfontosabb kérdés most. Nagyon sok szakszervezeti tagunk várja a pontos válaszokat. Mindent megteszek és a jövőben is közösen megpróbálunk mindent megtenni, ha kell, akkor az utcán is, ha kell, akkor más módon is. Ha úgy alakul, hogy felszámolásra kerül a cég, akkor a - még mindig nagyon jó - kollektív szerződés is az érvényét vesztheti, de van ágazati kollektív szerződés is, ami segíti a helyzeteket. Akkor közösen képesek vagyunk egy jelentős szakszervezeti akciót lebonyolítani. Ez lesz a kérdés, higgyétek el. A vezérigazgató úrral már javaslatokat tettem le, hogy mi legyen. Nagyon sok munkával kidolgoztunk egy GINOP programot, ahol három fő elemet vittünk be. Az egyik, hogy a cég mondja meg, milyen jövőképet akar? A másik, hogy a helyi munkaerőpiacot ismerjük meg, hogyan alakulnak a foglalkoztatási viszonyok? A harmadik elem pedig az volt, hogy minden egyes munkavállalónak tisztességes átmenetet kell tudni felajánlani. A fiatalokat átképzéssel, képzéssel. Ha valaki nyugdíj előtt van pár évvel, hol a csudában tud majd karriert elkezdni? Sehol. Legfeljebb tud valahol keresni valamilyen átmeneti munkát. Ezeknek a kollégáknak is legyen megfelelő megoldás. Ott van benne a szénkölfejtési szakmai nyugdíjnak a vissza hozatala. Álljunk ki érte együtt. Abban egészen biztos vagyok, hogy a mi nyugdíjas közösségünk mozgékony fog állni, az több mint tízezer ember képviselése, és mozgékony fognak állni az aktív szakszervezeti tagok is. Ebben bízom, és ezzel fejezem be, hogy egy erős szakszervezeti szolidaritással tudunk majd eredményt elérni. Köszönöm szépen a figyelemeteket.

hogy mindenki jól érezze magát ebben az országban.

Ildikó felhívta a tagszervezésre a figyelmet. A következő időszak legnagyobb kihívása az lesz, hogyan sikerül majd a azokon a munkahelyeken, ahol szakszervezet működik, megjelenni és hogyan lehet a kis és közép vállalatoknál a szakszervezet létrehozását, annak a feltételeit megteremteni. A KKV-knál mi lehet az egyetlen vonzó dolog? Ha

Rendkívül fontos lenne, hogy legyenek a következő időszakban európai ágazati típusú megállapodások, első körben legalább a szociális minimumokról. Ha ez nem lesz meg, akkor miért lehet egyénes európai munkaerőpiacnak nevezni azt, ahol a munkáltatók minden lehetőséget megkapnak, a munkavállalók meg semmit. Ezért kezdtem a szociális modellel, mert ez rendkívül fontos.

Dr. Szilágyi József, elnök kollégámmal, az együttműködés kiváló. Úgy gondolom, hogy együttesen tudunk valóban a béren kívüli juttatásokban és más módon is előrelépni és talán-talán szakszervezet mintákat is adni.

Kordás László elnök kollégám, a MASZSZ részéről a bértárgyalások fontosságára hívta fel a figyelmet, és volt a végén egy javaslata, hogy türelemmel vigyük a szakszervezeti egységességet. Van az a magyar közmondás, hogy a türelem rózsát terem. Remélem ez nem tüskés rózsza lesz, hanem szép virág, aminek szirmai alatt sok-sok tag-szervezet tud majd vonzó képet adni a tagjainak.

A következő hozzászólásban Székely Tamás kollégám betűk távolságáról beszélt. Nagyon remélem, hogy a hasonló nevű két szakszervezet a jövőben még eredményesebben tud együttműködni. Megvannak a közös alapok és területek hozzá. Valóban úgy van, hogy egymást követik a kongresszusok, hiszen azok az ipari szakszervezetek, amelyek tartották a menetrendet, megőrizték a hagyományait, azok most novemberben kell, hogy válasszanak. Az remé-

vannak eredményei. Nagyon büszke vagyok arra - s ezzel fejezném be -, hogy egy hölgy megkeresett, hogy szeretne egy olyan fotót, amin ő szerepelne és körbevenné őt a bányász egyenruhások. Ez azt jelenti, hogy egy nagyfokú bizalom is kialakult.

Köszönöm ezt a bizalmat, személy szerint én is. Igyekeztem a legjobb tudásommal megfelelni az elvárásaitoknak. Nagyon sok álmatlan éjszaka is volt ezekben az években. Higgyétek el nem könnyű, mikor az ember arra riad, mi lesz a Mátrás kollégákkal. Ezért hagytam ezt a végére, hogy bizonyos mértékben Kovács János kollégámnak választ adjak, hiszen nap, mint nap beszélünk az utolsó jelentős bányaipari foglalkoz-

Rabi Ferenc szóbeli kiegészítője a Programhoz

A kongresszus, minden szakszervezet életében, ünnep. Abban a vonatkozásban is, ahogy ezt kifejezzük az egyenruhánk, viselésével, de abban a vonatkozásban is, hogy végig kell gondolni, a kongresszus előtt meg kell vitatni és közösen el kell dönteni, hogy milyen célokért fogunk a következő öt évben együttesen föllépni. Ezért, a kongresszusi dokumentumban, minden mondat mögött nagyon sok gondolatiság és cselekvési cél jelenik meg.

Mi az, amit várnak tőlünk, az általunk képviseltek?

Biztos munkahelyet, biztonságot, tisztes béreket, kiszámíthatóságot, s amit én nagyon fontos értéknek tartok még, hogy mindenki tudja, ha az életben nehéz pillanatai jönnek és megszorul, van egy olyan szakszervezet mögötte, aki, a lehetőségen belül, tud segíteni. Mindig hozzáteszem: a lehetőségein belül. Tehát az elsődleges, amivel indítanám ezt a gondolatsort, amit a programra vonatkoztatva leírtunk, hogy ezt a cselekvési egységet vigyük tovább a következő öt évre és erősítsük, becsljük egymás munkáját és tevékenységét, s próbálunk meg olyan erőteljes jövőképben közösen cselekedni, hogy a céljainkat majd meg is tudjuk valósítani. Ehhez kell, hogy a konföderációs tevékenységünk a következő időszakban, együttesen más tagszervezetekkel, legyen erőteljesebb és jobban fejezze ki az érdekeket, s kell az is, hogy a nemzetközi európai globális szakszervezetekkel tudjunk, célok mentén, megvalósítani programpontokat.

Csak a cselekvéshez hadd mondjak egy példát. Az IndustriAll Global, a nemzetközi szervezetünk küld egy levelet, hogy Dél-Amerikában a szakszervezeti vezetőt letartóztatták, börtönbe zárták, tisztességtelenül és csupán azért, mert kiállt a közösségéért. Arra kérnek bennünket, hogy írjunk szolidáris táviratot. Kicsit még meg is szövegezik, hogy mi legyen a táviratban. Mindig elgondolkodik az ember, hogy ennek lesz-e eredménye? Kell-e ez? S higgyétek el, hogy nem véletlenül kéri. Mert odahaza tudnak vele szakszervezet politizálni, tudják a politikai döntéshozókat is kicsit sakkban tartani. Mivel van egy, ipari munkavállalókat összefogó világszervezet, amiben közel százmillió tagot tömörítenek, s ha nagyon éles a helyzet, akkor mozgósítani tudnak embereket. Ez a szolidaritás, a mai körülmények között rendkívül fontos. A munkáltatók nagyobb része, a meghatározó cégek, a menedzsmenteken keresztül minél inkább próbálja a tőkejövedelmet emelni, a profitot kivinni. Allandó harc, hogy az ember tudja, hogy az adott vállalkozás milyen eredményeket ért el, s ezekből az eredményekből mit lehet visszakövetelni, úgy, hogy a cég még működőképes maradjon, legyen jövőképe. De a menedzserek egy részét – nem mindenkre jellemző –, nagyon jól megfizetik, s az az elvárás velük szemben, hogy próbálják meg ezt a profitot emelni. A klasszikus kapitalista viszonyok, a munka és a munkabér, a tőke és a munka között megjelnek és egyre erőteljesebbé fognak válni. Ennek volt egy jóléti változata az északi országokban. Ez a jóléti változat a rendszerváltoztatáskor volt érezhető és tapasztalható, Svédországban, Norvégiában és Dániában és más országokban. Ott olyan adórendszer működött, hogy ha valaki jelentős vagyonnal tett szert, akkor 70-80%-os adót fizetett az örököse, s ezt a nagy bevételt viszszafordították a közellátásokra, az oktatásra, képzésre, egészségügyre, közlekedésre és a társadalmi ellátásoknak a biztosítására. Utána ez a rendszer, a jóléti gondolatosság, ez kikerült. 2008-ban, amikor a gazdasági válság miatt, azon izgultunk, hogy miként maradnak meg a munkahelyek. Így megnyirbálták ezeket a korábban elért szociális eredményeket. Majd jött a gazdasági fellendülés, de azokat, ami 2008-ban sok esetben megvolt, nem adták vissza.

Ezért kell, hogy legyenek erős szakszervezetek, ezért kell, hogy összefogottan tudjunk fellépni, s eredményeket elérni.

A bányaiipar vonatkozásában én azt tapasztalom, azt látom, hogy a szénhidrogén koncesszió kiírása kivételével semmilyen konkrét elképzelés nincs arra, hogy miképpen fog a magyar bányászat helyzete alakulni. Erre azt mondják, hogy nem kell, mert a piac eldönti, hogy mi az, ami talpon marad, mi az, ami kell. A bányaiiparban azonban ez nem így működik. A bányaiipar rendkívül tőkeigényes, befektetés-igényes iparág, és amikor megtérül, ahhoz kell nyolc-tíz-tizenöt év, attól függ, hogy mikor indul el a folyamat. Benne van a programban, lebontottuk részletekbe menően, hogy hány foglalkoztatott van, milyen módon várhatóak a folyamatok a következő időszakban és milyen irányok vannak. Nagyon sok munkával a központban kidolgoztunk egy GINOP pályázatot, ami arra épült, hogy a térségben, Gyöngyös és Bükkábrány térségében mérjük fel, hogy milyen munkahelyek találhatók. Mérjük fel, hogy ezeknek a munkahelyeknek milyen jövőképe van, az ottani munkához milyen tudás kell, milyen jövedelmi viszonyok vannak, hogyan és milyen módon lehet egy elhúzott bányabezárási folyamattal, hogyha erre szükség lesz, a következő időszakban - mindnyájatok számára, akiket képviseltek -, tisztességes, kiszámítható átmenetet biztosítani. Méltányos átmenetet. Ez benne van a programban. Le van részletesen írva. Ez a GINOP pályázat még nem került elbírálásra. Benne vannak szakértők, munkapiaci szakértők, vállalati szakértők, mások. Nagyon bízom benne, hogy támogatást kap. A cég maga is Brüsszelhez fordult ugyanazzal az anyaggal, amit mi odaadtunk nekik, hogy ezt a pályázatot adjuk be. Nekem mindegy, hogy milyen forrásból, de ezt meg kell csinálni, mert különben nem lehet méltányos átmenetről beszélni. S ebben az anyagban benne van a legjobb variáció is, azt kellene első helyen támogatni. Amivel már Borsodban próbálkoztunk, hogy legyen a szénnek vegyipari feldolgozása. A japánoknak erre van egy háromszáz megás kísérlete, ami jelenleg folyik, de Észak-magyarországon, Borsodban indítottuk ezt el. Csak nem volt rendszeres végiggondolva az ottani menedzserek részéről, hogy miképpen lehet ezt a folyamatot végigvinni. Tehát lehet még gondolkodni a szén vegyipari hasznosításában, s lehet gondolkodni esetleg széndioxid feldolgozásban. A CO₂, - ahogy a Nobel-díjas Oláh professzor mondta -, ő ért hozzá, én nem, hogy a legjobb üzemanyagok egyike. Ha hozzáadják a hidrogént, akkor szintézisgázzá alakul és a szintézisgáz elégethető, hő termelő. Majd a kijövő széndioxidot újra hidrogénnel kell párosítani és újra alakul, tehát ez egy körforgásos folyamat. Egy baj van, hogy nincs még olyan mértékben kidolgozva ez a technológia, hogy gazdaságos legyen. A másik pedig, hogy a hidrogén szállítása nem egyszerű dolog. De ha nem mennek ebbe az irányba a folyamatok, akkor nem lesz más csak lefordított bányászkalapácsok sora, és abból most már egy kicsit elég.

A szénhidrogén területen várható még további előrelépés. Olyan mezőket találtak éppen a bezáró cipőgyár környékén, Mezőtúrnál, a Tisza-parton, amelyek hosszú távon tudnak még adni jelentősebb mennyiségű földgázt, és vannak más, új koncessziók is. Az a baj, hogy öt-hat ember elvisz egy ilyen állomást, így nagyon nehéz ott bármilyen szakszervezeti szervezéssel megjelenni. A MOL bányászok kollégáknak se sikerül, sajnos.

S ami várható a kő-kavics, építőanyag-ipar területén az egy szinten tartó termelésre megadja talán a lehetőséget. Nagyon nagy kérdés az, hogy az európai támogatások, hogyan jelennek meg és csapódnak le, hiszen annak

a függvénye, hogy az ott dolgozóknak meg tudjuk-e őrizni a kollektív szerződést, a munkahelyeit, a béreit. Én abban reménykedem, és abban bízom, hogy képesek leszünk arra, hogy az ottani munkahelyet biztonságban tudjuk.

Szeretnénk egy alágazati kollektív megállapodást létrehozni. Ha sikerülne megvalósítani, az nagy előrelépés lenne a bányászati vonatkozásban. Több tárgyalást lefolytattunk az elmúlt időszakban is erről. A munkáltatók egy része – a magyar munkáltatók egyébként, zömében -, mereven elzárkózik. Az építőipar területén egy együttműködésben kell gondolkodnunk az ottani szakszervezetekkel, mert a cégeink egy része együtt van az építőipari munkát folytatókkal.

A következő, amiről szeretnénk szólni a bányászat vonatkozásában, hogy a kongresszust követően le kell ülnünk, hogy ezt a programot végigbeszéljük, de végig kell beszélni a könnyűiparban is, s rá kell építeni a cselekvési tervet.

A könnyűipar vonatkozásában. Az előző beszámolási időszakban is már jeleztük, hogy a Textilipari Tudományos Egyesülettel, a Könnyűipari Párbeszéd bizottsággal, a munkáltatókkal, a nemzeti és kutatási hivatallal létrejött egy szerződés és ez a szerződés új gondolkodási irányt is megpróbált elindítani, abban a vonatkozásban, hogy egy fejlesztési stratégia alakuljon ki az ágazat számára. A célkitűzések, a munkaszervezés, technológia ágazati technikának a fejlesztése, fokozott figyelem fordítása a marketing tevékenységre, a piacutatásra, termékfejlesztésre, környezetvédelemre, és ágazatunk jövedelemteremtő képességének javítására írták ebben a programban. Itt, a program megvalósításához, zárójelben a következőt tenném hozzá. (Ahogy a Mátrai Erőmű Zrt-nél is, a jövőt meghatározó kreatív iparág tervező divatrészénél is a kormány közeli befektető csoport - hívjuk így! -, erőteljes támogatást és kiemelt támogatást élvez. Tudjátok, hogy a Mátrai Erőmű most már száz százalékból az Opushoz tartozó tulajdon, de ugyanígy, a divattal foglalkozó cégek egy része is nagyon erőteljesen kötődik. Addig, amíg segítik a foglalkoztatást és biztonságot, addig, amíg ez valóban cég szerinti működés a Mátrában, a jó folyamatokat lehet támogatni. A tisztességtelen folyamatokat viszont már nem. Tehát amikor arról szól a dolog, hogy lehetne több pénzt kivenni és nem valós teljesítményért, az már nem támogatható. Az támogatható, hogyha ez munkahelyek megőrzéséért a jövőképert történik.) Ehhez a jövőképhez minden területen – a bányaiiparban is -, hozzá tartozik, hogy a munkaerőpiacon jelentős kereslet volt az elmúlt években. Jó szakképzett munkaerőt nagyon nehéz találni. Ez igaz az Omya Mészköbányászati és Feldolgozó cégére, de ez igaz a könnyűipari cégek nagyobb részére is.

Mi a megoldás? Ugye ilyenkor mindig az jön, hogy miért nincs szakképzett munkaerő? Ha tisztességesen meg van fizetve, itt tud boldogulni, jól érzi magát az országban, ha jól érzi magát az adott településen, munkahelyen, akkor jól fogja magát érezni az országban és Európában is, akkor van megoldás. De ha csak a béreknél maradunk, annál a megszokott gyakorlatnál, hogy a könnyűiparban is, adják oda a minimálbért aztán úgy nagyjából rendben van a dolog, nem lesz olyan szakképzési lehetőség hogy a fiatalok azt mondják: igen ez egy karrierépítési lehetőség és ide fogok jönni a következő időszakban dolgozni. Tehát ezt a kihívást meg kell tudni majd válaszolni. S a kollégánok nagyon sokat dolgoznak a szakképzés területén, amit szeretnénk is megköszönni, Attila barátunk (Berényi Attila. – A szerk.) pedig benne van az Ágazati Készség Tanácsban, s ez egy olyan lehetőség, hogy rá lehet nézni arra, hogy mi fog történni, s legalább jönnek majd anyagok. Úgy gondolom, hogy a szakképzés lesz az a terület, ahol alaposan oda kell figyelniünk és elő kell készíteni majd a

jövőt. A könnyűipar, mint gazdasági szereplő, foglalkoztatotti létszámban negyvenöt-ötvenezer fő környékén van. TEAOR kimutatások alapján, tehát ahol a nemzetgazdasági ágazatokat besorolják, rendkívül nehéz megmondani ma, hogy egy-egy alágazatban mennyien dolgoznak, de úgy gondolom, hogy e körül az ötvenezer fő körül a foglalkoztatotti létszám biztosítható.

A kollektív szerződésekről. Ha van értelme a szakszervezeti munkának, akkor ezek a kollektív megállapodások, minél jobb kollektív szerződések megkötése. Sajnos, munkahelyi szinten ez egyre nehezebb. Mi is több folyamatba bekapcsolódtunk, segítettünk a bányaiipari és a könnyűipari területen is. Vannak is eredményei ennek a munkának. De azt a minőségi áttörést, hogy a könnyűiparban is legyen egy ágazati kollektív megállapodás, ahol a minimu-mok meg vannak állapítva és lehetőleg ne a mindenkorai magyarországi minimálbér és garantált bérminimum legyen az, nem sikerült elérni. A következő éveknek az egyik feladata, hogy ezen a területen is próbáljunk meg előrelépni. A Könnyűipari Szövetség főtítkára partner ebben, a munkáltatói, akik oda-tartoznak, nem. Nem hajlandók felhatalmazást adni, hogy kössenek a cégek ágazati kollektív megállapodást. Tehát munkahelyi szintről is kellene ennek egy ösztönzés. Most egy-két üzemláto-gatásnál szóba is hoztam, nem láttam a lelkesedést a magyar menedzserek arcán. Ha finoman fogalmazom a dolgokat. Ha durván: azt mondták, hogy nem! Na, most ezt kell, valamilyen módon változtatni, mert nem lehet más-képpen a kis-, középvállalkozásoknál dolgozókat is megfelelően orientálni. És ha ott zsebbe lehet fizetni a bérnek egy részét, a legálisan foglalkoztató cégek pedig befizetik az összes közterhet, akkor abban a helyzetben az emberek nem arra gondolnak, hogy mennyi lesz majd a nyugdíjam, hanem most, hogy tudok megélni. Ezt mindnyájan tudjátok. Ahhoz, hogy ez változzon, ahhoz kellene ezek a kondíciók és ezek az áttörések.

A nyugdíjasokról szólva. Nagyon jó az a munka, amit végeztek, itt is megköszönöm, most már MASZSZ szinten is azt tudom mondani, hogy van közös gondolkodás, és nagyon sok olyan erőfe-zítés, ami előre vihet. Az elmúlt években volt egy csapda a nyugdíjemelések-nél. 2008-ban, amikor a válság miatt a kereseteknek is csökkent a reálértéke, ugye az volt a válasz, hogy legyen legalább inflációkövető a bérfeljesztés, de nem adták fel a vegyes indexálást, ami azt jelenti, hogy a munkabérek növekedéséhez, s az inflációhoz is kötik a nyugdíjemelést. A svájci az azt jelenti, hogy ötven százaléki aktív keresetnövekedés és ötven százaléki inflációból jön ki az a szám, amivel emelik a nyugdíjakat. Mindenki tudta egyébként, mert nem kellett hozzá közzéadásznak lenni, hogy a válság után jön egy fellendülés. Ez a ciklikusság a kapitalizmus sajátos-sága. Föl lehet rá készülni, hogy min-dig lesznek ciklusok. Ciklusok alatt elbuknak azok a vállalkozások, amely-ek nem versenyképesek. Egyébként ez a ciklikusság, a rendszerváltoztatás óta végigkísérte, a mi időszakunkat is. 2008 után várható volt, hogy elindul ez a föllendülés, és magasabb béreket kell majd adni, tehát lesz majd magasabb béremelkedés. Akkor jött a nagy ötlet a kormányzat részéről, hogy mi megad-juk az inflációkövető nyugdíjemelést, hogy megőrizzük a jövedelmeiket, és akkor így biztos, hogy nem lesz a nyugdíjak vásárlóértékében csökkenés. Csak éppen egy dolog maradt ki belő-le. Az, hogy a keresetek meg közben nyolc-tíz-tizenkét százalékkal emel-kedtek, s ez nem épült be a nyugdíjeme-lésekbe. Ezért elszakadt az aktív kere-setek és a nyugdíjak értéke egymástól. Tehát a következő időszakra az egy nagyon jó célkitűzés, s ez benn van a programunkban is, hogy ebben a vonat-

kozásban változás kell, s jobban kell kötni az aktív keresetek növekedésé-hez is, majd a következő időszakban, a nyugdíjemelést. Csak most az a kérdés, hogy mikor jön az újabb ciklikus vál-ság. Többen rebesgetik, hogy várható a jövő évben, az a kérdés, hogy ez milyen mértékű, túl mélyen megy-e a szinusz hullám, vagy magasabban. A másik alapkérdés, hogy mivel eltörölték a pla-font a nyugdíjbefizetéseknel a nyugdí-jak értéke rendkívül szór most már. Az is benne van a programban, hogy ezt vissza kellene hozni, s van egy olyan mondat, amit örömmel mondok, hogy próbáljuk közösen megőrizni mind-azon juttatást, amit a nyugdíjasaink megkapnak, akár könnyűiparban, akár bányaiiparban, hogy ezek a közösségi hatások továbbra is megmaradjanak. S itt köszönöm meg a nyugdíjasaink hozzáállását és szolidaritását, az aktív munkavállalónkkal. Amikor kértük, a nyugdíjasok mindig jöttek és ott voltak a tüntetéseken. Nagyon fontos dolog, hogy ez sorsközösség-vállalás megma-radjon.

A szervezetről és a jövőről szeret-nék még szólni. Van egy elfogadott, tagszervezési cselekvési tervünk. Előkészítettük, de igazán nem valósí-tottuk meg. Ezt most elő kell újra venni. És meg kell próbálni minden munka-helyen, ahol ott vagyunk, legalább az 50%-os szervezetséget elérni, és meg kell próbálnunk az új zöldmezős mun-kahelyek egy részénél is (Rendkívül nehéz ipari parkokba betörni), de próbálunk meg eredményeket elérni. Nem lehet tag nélkül nyomásgyakorlást elér-ni. Úgyhogy ebben kérek mindenkit, hogy segítsenek, a nyugdíjasokat abban a vonatkozásban, hogy ha tudnak, az aktívaknál is próbáljanak meg szerve-ződni, mi pedig igyekszünk ehhez a tagszervezési cselekvési terven keresz-tül adni hátteret.

Az európai kollégák kidolgoztak egy rendkívül jó programot. Tegnap erről Krén Ildikó beszélt is, azt részben már kiküldtük az alapszervezeti titká-roknak, de a következő időszakban is továbbítani fogjuk az erről szóló doku-mentumokat, s meg kellene próbálni a nyilvánosságban is erőteljesebben megjeleníteni. Szakszervezet nélkül nem lehet kollektív szerződést kötni, nem lehet üzem tanács választásokat nyerni, nem lehet munkavédelmi kép-viselőket választani, s ahol erre meg-van a lehetőség, nem lehet az európai üzemi tanácsai munkában részt venni. Erősödnünk kell ezen a területen.

A rétegszervezetek közül, most a fia-talokról szólnék. Kevés fiatal szakszer-vezeti tagunk van. Kevés fiatalot sike-rült meggyőzni, hogy jöjjön közénk és együttesen lépünk föl. Ráadásul teg-nap kaptam egy nagyon jogos kritikát is, hogy jelképesen a tagságot elismer-tük, megköszöntük és nagyon büszkék vagyunk Varga Tibor kollégánkra, mint a legidősebb kongresszusai küldöttre, ugyanakkor nem gondoltunk arra, hogy a legfiatalabb küldöttet valamilyen módon ösztönözzük és megbecsüljük. Úgyhogy én most szeretném bejelen-teni, hogy a jelenlévő Tóth Andreát, amennyiben elfogadja, az első olyan nyelvi képzésre, - amiben lehetőség lesz, egyrészt a szakszervezeti nyelvet is megismertetni, másrészt a nyelvi tudást elmélyíteni -, beiskolázzuk.

Befejezésként annyit mondanék még, hogy könnyűipari és bányaiipari vonat-kozásban is szeretnénk a szakmaiságot elmélyíteni, jobban felkészíteni partner-ségben a külföldi és a hazai tulajdono-sokkal a tárgyalásokra, s ehhez majd megalakítjuk a megfelelő szervezeti hátteret. A mai interaktív világban már könnyebb a kapcsolattartás, de nagyon szeretnénk, hogy ha szakszervezetünk szürke állományát is lehetne még ebben a vonatkozásban erősíteni. Ehhez, mint ahogy a program megvalósításához is kérem a partnerséget. Köszönöm a figyelmet!

Vladimir Topalov, a bolgár PODKREPA elnöke

Tisztelt vendégek! Kedves szakszervezeti nővérek és testvérek!

Szeretném személyes köszönetemet kifejezni és szakszervezetem nevében is megköszönni a meghívást. Ki vagyok én és melyik az én szervezetem? Az én szervezetem a bolgár bányászszakszervezet, akik képviselik a bolgár dolgozók 76 százalékát. Ezt azért mondom, mert tegnap is szó volt róla és ma is el kell mondanom, hogy nagyon érdekes időket élünk. A globalizáció és a digitalizáció idejét éljük. Egyidejűleg egy olyan időt is élünk, amiben a munka és a tőke az csak egy érem. De ennek az éremnek két oldala van. És nagyon sokszor, ennek az éremnek a fénye, különbözik. És a mi feladatunk, mint

szakszervezetisek, hogy elérjük, hogy ennek az éremnek mind a két oldala egyenlő fényes legyen. Nagyon sokszor a politikusok azonban elfelejtik ezt és nagyon sokszor csak a tőke ragyogását látják. És ez egy nagyon egyenlőtlen szituációba sorol minket. Egyidejűleg abban is látjátok mindezt, politikai nézőpontból, hogy hogyan is tudjuk megmenteni a világot. Az igazság azonban az, hogy mindezekkel szembe kell néznünk és meg kell oldanunk ezeket a kihívásokat. De ahhoz, hogy ezt el tudjuk érni, ahhoz egységesnek kell lennünk. Egységesen, nemcsak a munkahelyen, hanem Brüsszelben is egységesnek kell lennünk a munkaadókkal is és ki kell egyenlítőnünk ennek az éremnek a két oldalát. Ebben a vonat-

kozásban, Ferenc kollégámmal már hosszú évek óta dolgozunk együtt. Az ő munkájának köszönhetjük a Budapesti Nyilatkozatot. Együtt vagyunk, szintén Brüsszelben, a szociális párbeszéd bizottságban. Ezért mondom, hogy minden egyes kezdeményezésünkben együttesen kell fellépünk. És mivel ő már járt nálunk Bulgáriában és a mi szervezetünk ismeri őt, ők jelölték egy oklevéllel. Egy oklevelet szeretnénk átadni. Nagyon ritka, hogy hasonló díjban részesítsünk valakit. Angolul írtuk fel az oklevelet, hogy mások is el tudják olvasni, ami a következőképpen szól: „Rabi Ferenc részére, az ő elért érdemeiért a bányáiparban, európai szinten. Tisztelettel, PODKREPA bányászszakszervezet.”

Balogh Béla, a Vasas Szakszervezeti Szövetség elnöke

Jó szerencsét! Szervusztok!

Mindenekelőtt megköszönöm azt a kedves meghívást, amit kaptam tőletek. Az elmúlt száz év bizonyította, hogy a bányászszakszervezettel a vasas szakszervezet mindig is nagyon szoros tartalmi, nemcsak baráti, hanem szakmai közös felelősségérzettel működött együtt. Az sem volt véletlen, hogy a Vasas székházban alakult, annak idején a bányászszakszervezet. Talán az a milió, az a környezet, az az indítás, ami abban a székházban, a munka templomában, megtörtént a mai napig fellelhető nálatok és fellelhető nálunk is. Nem az a vasasszakszervezet van már, ahová apám, nagyapám belépett, nem az a vasasszakszervezet van már, ahová én Balogh Béla beléptem.

S nem az a bányászszakszervezet van már, ahova ti, annak idején beléptek. 1877-ben kemény öklű vasasok alkották, az úgynevezett szakszervezetet. A rendszerváltás után – érdekes módon – teljesen átalakult a vasasszakszervezet. Olyannyira, hogy mára azt kell mondanom, hogy a kohászat, öntészet, sorvadóban, de mégiscsak van, aztán feltörekvően és óriási mértékben növekszik az autóipar és a beszállítók. A klasszikus gépészet ugyan maradt, de az is szélszűgereződött, és akkor vannak az úgynevezett beszállítók, és az elektrotechnika. Tehát négy pilléren áll a vasasszakszervezet. Nézzük meg a ti szervezeteteket. Megvan a klasszikus bányászat, mellette a kohászat. Megvan a textil, bőr és ruhás. A vasasoknál a gép, jármű és az elektronika ipar. Sok közös találkozási pontunk van. Szakmai dolgokban ugyanazt kell csinálnotok nektek is, amit nekünk. Tehát vannak olyan közös pontok, ami miatt még egyszer át kell gondolnunk azt, hogy hogyan is gondolkozzunk a jövőt illetően.

Tizenöt éve vagyok a vasasszakszervezet elnöke, tíz éve elfogadtunk egy vasas jövőkép koncepciót. Akkor komolyan gondoltuk azt, hogy ha nem változtatunk, és nem igazítunk a munkastílusunkon, a stratégiánkon a mindennapjainkban, el fognak hagyni bennünket, vagy nem jönnek hozzánk. Elkezdünk a munkát. Megtorpantunk azért, mert voltak anyagi gondjaink. Az ingatlanok miatt, mert a vagyon vitte a vagyont. Rájöttünk, ami nem volt nagy kitaláció, hogy nincs nagyobb vagyonunk, mint a tagságunk, őket kell megszólítani,

megfogni. Óriási tagszervezési kampányba kezdtünk. Tízezer tagot vettünk fel az elmúlt öt esztendőben. Hatezer el is hagyott bennünket, vagy kizártuk, vagy kizárta magát, mert nem fizetett. És azt mondjuk, hogy ez valahol eredmény, de kevés. Hétszáznyolcvan vállalkozás van Magyarországon, csak az autóiparban és a beszállítóknál, s a vasasszakszervezet működési területén összesen van száznolcvannyolc munkahelyi alapszervezet. Ez kevés! Hol a többi? Nincs más, mint a tagszervezés és a tagmegtartás. Ahogy a programokban is benne van. De ehhez a feltételeket biztosítani kell. Nagy hibát követel az az elődeink, s ezt átbeszéltük már nagyon sokszor, amikor azt követték, mint a vállalkozásoknál, hogy megvolt a budapesti központ, s a vidéki gyárat eladták, vagy bezárták. Ugyanezt csinálták a vasasnál is. A megyei struktúrákat leépítették – ezt csinálta a MASZSZ is! -, de rájöttünk arra, hogyha nem vagyunk az alapszervezetek közelségében, nem fogunk eredményt elérni. Budapesten lehet koordinálni, lehet szakértőket biztosítani, de a közvetlen emberi kapcsolatot semmi nem fogja, a jövőben sem, pótolni. Lehet számítógépet alkalmazni, lehet mobiltelefonokat használni, ám a személyes kontaktus nem pótolható. Ezért visszahoztuk a regionális rendszerünket, csaknem minden megyében munkatársaink vannak, mint ahogy találkoztok is velük, s elkezdtek a tagszervezést, a területeken megcélozni. Úgy gondolom, hogy a jövőben is ezt kell csinálni. De nem megy egyedül. Soha nem tagadtuk, hogy mindig is szükség volt szövetség-

gesekre, mindig is szükség volt olyan partnerekre, akik érdemi segítséget tudnak nekünk adni.

Hogyha megnézzük a magyarországi kapcsolatrendszerünket, a legszorosabb kapcsolat veletek van. S úgy gondolom, hogy a jövőben is így marad. Az is biztos, hogy a vasas soha nem fogja otthagyni a Magyar Szakszervezeti Szövetséget, mert nekünk itt van a helyünk. Ezért vállalunk felelősséget, akár a testületekben, akár a szervezet működésének tekintetében, akár a tagdíjfizetést illetően. De külföldi kapcsolataink is jók. A németországi IG Metall-lal, amely a világ legerősebb egységszakszervezete. Olyan konstrukciót találtunk ki, olyan határon átnyúló együttműködési feladatokat céloztunk meg úgy, hogy közösen alkalmazunk munkatársakat németországi munkavállalók és spanyolországi vasas munkavállalókkal együtt. Két irodát működtetünk Győrben és Kecskeméten, s gondolkodunk egy harmadikban, Debrecenben, ha a BMW gyár megépül.

A foglalkoztatásról. Szóba került tegnap a hozzászólások során is, hogy nagyon sok kollégánk elhagy bennünket. A taglétszámunk azért is változik, egyrészt, mert a „női negyven” is gyengül bennünk, másrészt nagyon sok fiatal elhagyja az országot. Ne gondoljuk, hogy a jövőben ez változni fog. A jelenlegi magyarországi politikai helyzet – a Vasasszakszervezet legalábbis így látja -, a jövőben sem lesz szakszervezet-barát és munkavállaló-barát. Nem tudjuk szakszervezetként elérni azokat az eredményeket, amelyeket a munkáltatók elérnek. A munkáltatói lobby, munkáltatói törvényhozás befolyásolása, lásd a rabszolga-törvényt, lásd a munka törvénykönyvet, mind olyan lépéseket igazolnak, amelyekkel nagyon-nagyon nehéz versenybe szállni s megtörni ezt a lendületet. Ezért úgy gondolom, nincs más, mint egy szorosabb összefogás. Muszáj tüntetnünk, muszáj sztrájkolni, muszáj azokat a lépéseket megtenni a jövőben is, amelyek már jól beváltak és hoztak eredményeket. Most, Tokióban jelentette be a külgazdasági külügyminiszterünk, hogy újabb autóipari céget építenek Északkelet-magyarországon. Mi nagyon örülünk annak, ha munkahelyeket teremtenek. De az se mindegy, hogy honnan jönnek. Nincs különösebb bajunk a Skandináv országbeli, a nyugati európai vállalkozásokkal, de tessék megnézni az ázsiai, harmadik világból jött vállalkozókat, hogy hogyan viselkednek. Suzuki esete. Csütörtökön megalakul a munkahelyi alapszervezetünk, pénteken kivezetik a kollégát a kapun kívülre. Nehogy azt higgyétek, hogy ez a jövő héten, vagy holnap, vagy ebben a pillanatban nem történik meg. Igenis megtörténik. És törvényeket áthágva bátran meglepik azokat a módszereket, alkalmaznak olyan eszközöket, amelyeket nem szabadna egy tisztességes jogállamban.

Ezért úgy gondolom, hogy politikai szövetségesek is kellenek. Nem beszélünk róla, higgyétek el, muszáj beszélnünk. Mivel a Parlamentben hozzák

a döntéseket, a parlamenti döntéseket befolyásolnunk kell. A bányászokkal, bőrösökkel, ruhásokkal, textilesekkel ezerszer elmondtuk, hogy amikor - a vegyészek nyomására - megszüntettük a szociáldemokrata platformot, bünt követtünk el. Nincs parlamenti kontaktus, nincs ágazati párbeszéd, nincs országos érdekegyeztetés, mit tudunk akkor tenni? Marad az utca? Az a megoldás? Úgy gondolom, nem. De ahhoz, hogy eredményesebbek legyünk, meg-erősítem én is azt, amit az anyagban megfogalmaztatok.

A mi beszámolómban, a mi programunkban is lefektettük: egyetlen egy magyarországi szakszervezettel van, jelen pillanatban, reális esély az együttműködésre, a fúzióra, azok a bányászok. Benne a textilesek, a bőrösök, a ruhások. Ugyanúgy, mint nálunk az autóiparosok, az elektronikusok, a kohászok és az öntészek. Elkezdjük, higgyétek el! Nem rajtunk múlt fel-tétlen. Bejött a civiltörvény, bejött a munka törvénykönyve, olyan szorításokat kaptunk, hogy rendesen el voltunk foglalva magunkkal. Aztán volt egy várakozás. Azt hittük, hogy a Magyar Szakszervezeti Szövetséggel egy olyan erős konföderáció jön létre, amely lefedi azokat az igényeket és megjeleníti, amit a bányászok, vagy a vasasok megfogalmaztak. Nem jött össze. Annyira nem jött össze, hogy a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma, elhagyott bennünket. És ez a házasság nem sikerült úgy, ahogy szeretnénk volna. De meg kell tartani, le kell ülni, átbeszélni, megbeszélni és igazítani kell rajta.

Kedves kollégánok, kedves kollégák! A jövőt illetően nekem is az a javaslatom, az a véleményem, hogy sokkal szorosabban, sokkal többször kell az érdekeinket egyeztetni, sokkal jobban kell és látványosan kell a demonstrációt, a szolidaritást, az együttműködést megmutatni, és úgy gondolom, hogy erre a jövőben megvan a lehetőség.

Végezetül szeretnék gratulálni Rabi kollégának, a megválasztott alelnökszakszónynak, és Pápis Laci barátomnak, akinek gyógyulást kívánok. Azt mondom – s a vasas kongresszust is ezzel fogom bezárni -, hogy többen és jobban! Többen -, hogy több tagunk legyen és jobban, hogy szakszerűbbek, felkészültebbek legyünk a munkáltatókkal szemben. Ebben kérem a partnerségeket, ebben kérem a további együttműködéseket.

Megköszönöm mindenkinek, aki együtt működött velem, mint elnökkel, korábban alelnökkel, mint régióvezetővel. Úgy döntöttem, hogy a vasas negyvenkettedik kongresszusán én már nem indulok tisztségért. Elértem a nyugdíjkorhatárt, jöjjenek a fiatalok. Most már szeretnék a családdal, az unokákkal foglalkozni, a hobbinak élni, újra borászkodni, horgászni, gombászni és szeretnék a barátokkal többet együtt lenni. Így döntöttem.

A jövőt illetően sok sikert kívánok nektek, és ne felejtsetek el: együtt többen vagyunk! Hajrá vasas, hajrá BDSZ! Jó szerencsét!

Gál Rezső, az MVM Társaságcsoporthi Szakszervezeti Szövetség elnöke

Jó szerencsét! Elhoztam, a villamosenergia-ipari dolgozók szívből jövő, baráti üdvözlését és jó munkát kívánunk a kongresszusnak!

Tetszik a programotok, átgondolt és alapos. Azon törtem a fejemet, hogy mit tudnék én ehhez hozzátenni, és végül azt gondoltam, hogy olyan témát választok, amelynek van számunkra közös múltja és jövője. Írjátok több helyen is az együttműködés fontosságát. Az közismert hogy a bányászok és az energiapiari dolgozók, a nélkül, hogy ez le lett volna írva különböző programokban, meg különböző vérszerződés lett volna közöttünk nagyon jó együttműködtek és együttműködnek, s ez az utolsó huszonöt évben mindig így volt. Ennek az együttműködésnek kétfajta struktúrája volt. Az előre tervezett, az elgondolt, amikor átgondoljuk, hogy mit fogunk csinálni ilyen programalkotás kapcsán. És vannak az együttműködésnek különböző szintjei, országos szinten, ágazati szinten, helyi szinten és emberi szinten. Hadd kezdjem én ezzel az utolsóval. Nem tudom, hányan tudjátok – valószínűleg kevesen –, de mi Ferivel havonta, kéthavonta, leülünk ebédelni. Hol itt, hol ott. Lehet, hogy csak beszélünk a családról, futballról, hétköznapi témákról. De azért általában a munkáról, hogy konkrét ügyekben melyikünk, hogy gondolkodik. És ezek nagyon hasznos beszélgetések, mert ha tisztában vagyunk egymás véleményével, álláspontjával, ez megalapozza, fönntartja egymás iránti tiszteletünket, a bizalmunkat és a barátságunkat. Meggyőződésem, hogy ez a gondolkodás megjelenik a munkahelyi szinteken is és ágazati szinten is, és így fölfelé. És azt gondolom, hogy teljesen mindegy, egyre kevésbé fontos, hogy ki milyen konföderációhoz tartozik, kit hova sodort az élet, mert igazából ez a típusú együttműködés az, ami a fontos.

De vannak ad hoc események is, és éppen a napokban emlékeztetett

az internet, hogy mi történt egy évvel ezelőtt, megkaptam az ATV-nek az élő műsorát. Egy évvel ezelőtt közösen tüntettünk. Ugye volt ez a budapesti dobolás tüntetés, aminek az előzménye az volt, hogy fáj, függetlenül konföderációtól, ágazattól, hogy egy újabb adót vetettek ki a munkavállalókra, s kicsit viccesen, kicsit pikírt módon, megalakítottuk a Varga Mihály Baráti Kört. S ez a Varga Mihály Baráti Kör egy olyan tüntetést szervezett, ami igen látványos volt, kicsit tanultunk a külföldi barátainktól is. Átvettük azt a stílust, azt a hangulatot, azt a kicsit Fiesta hangulatú stílust, amit nyugaton elég professzionalista módon csinálnak. Ez élményt is adott a résztvevőknek, meg közvetítettünk egy üzenetet is. Nem csak én mondom, hanem politológusok is emlegetik, hogy az az egy évvel ezelőtti tüntetés az álmos magyar közélet tavába bedobott egy követ. A tüntetés után persze tett a szeretett kormányunk munka törvénykönyv és egyéb ügyekben, de azt mondják, hogy az a tüntetés – amit közösen csináltunk – kihatott a politikára. Talán még az önkormányzati választások eredményére is. És van egy szubjektív emlékem is. Ott álltunk kint, Ferivel a pulpison és hatalmas nagy csörömpölés volt, mert síppal, dobbal, nádi hegedűvel dolgozott a zajbrigád, s amikor Feri felemelte a kezét hirtelen csend lett. A csend is jó, amikor hirtelen jön. Azzal kezdte, hogy: eljöttünk, mert el kellett jönnünk. Voltaképpen azt is mondhatnánk, hogy ez egy frázis, de nem. Ezt jó szívvel vette mindenki, mert érezték, hogy ebben valami mély, nem túlkomplicált, de mély igazság van. És tudom, hogy nagyon figyeltek a szavára.

Tehát én azt gondolom, hogy az együttműködésnek vannak tervezett fázisai, amit ugye programba is be lehet építeni, meg vannak ilyen ad hoc fázisai akár az ilyen személyes kontaktus, barátsági szinten, vagy amikor ilyen problémák vannak, akkor ennek kapcsán. Béla (Balogh Béla. – A szerk.), beszélt itt a jövőről. Én magam azt tervezem, hogy a jövőben, majd meglátjuk hogyan alakul, szeretnék azzal foglalkozni, akár az ÉTOSZ keretein belül, akár nem, hogy átadjak valamiféle tudást a fiatalabb tisztségviselőknek. Olyan témákra gondolok, mint amilyen a hatásos beszéd, a retorika, a tárgyalástechnika. Jó lenne átadni azt a tudást, amit annak idején én is magamba szívtam, s a szakszervezeti munkám során számtalanszor használtam, s tapasztalatát állt össze. Ők is tanulják meg.

Azzal zárom, hogy nagyon jó szívvel vagyok itt köztetek, nagyon jó volt veletek és szívesen jövök máskor is, ha hívtok. És ebben az együttműködésben tényleg legyenek eredményeink, mert erre ösztönöz minket az a tapasztalat, hogy ez korábban is így volt és hiszem, hogy a jövőben is így lesz. Még egyszer jó szerencsét!

Rabi Ferenc válasza a Program vitájában felmerülő kérdésekre

Tisztelt Kongresszus!

Ha rövid akarnék lenni, akkor azt mondanám, hogy mindkét kollégámnak, aki hozzászolt a BDSZ következő öt évre szóló Programjához tisztelettel megköszönöm az együttműködést és a barátságot. Ez hozzájárult ahhoz, hogy együttesen, közösen jobban fel tudtunk lépni az érdekvédelemben. Annyit tennék még hozzá, hogy a vasasszakszervezettel a jövőre nézve is meg van a reális esélye annak, hogy végre az a fúziós folyamat, amit tizenkettő-tizenhárom évvel ezelőtt indítottunk el - amikor megalakítottuk az Ipari Szakszervezeti Szövetséget, mint jogi személyt -, tovább folytatódjon. A kongresszusi dokumentumainkban, az előzőben, s a mostaniban is benne van, hogy ebben érdekeltek vagyunk. Nem rajtunk múltott és nem rajtunk múlik. Ezt a kollégákkal mi már többször megbeszéltük, országos tanácsulésen is és elnökségi ülésen is.

A villamosenergia-ipari szakszervezetekkel a bánya-erőmű fúziók után rendkívül jó együttműködés, kapcsolat alakult ki, olyan eredményeket értünk

könnyen felejtődnek, de néha nem árt emlékeztetni arra, hogy elértünk ilyen jelentős, segítő eredményeket. Az a nagy kérdés, hogy a következő időszakban, s erről szól a távlati, öt éves programunk, tudunk-e adni ilyen és hasonló eredményeket a munkavállalóink számára. Nagyon nagy kihívás.

A politika nem tekinti a szakszervezeteket fontos, társadalmi szereplőnek, értéknek. Mondjon nekem valaki, a mai vezető politikusok közül olyat, aki a nyilvánosság előtt a szakszervezetekről mondott három jó mondatot. Pedig kellene, hogy legyen. Hozzátartozik, hogy védjék a munkavállalói érdekeket, kell, hogy kapitalista viszonyok között megfelelő szociális párbeszéd alakuljon ki. Hallottatok ilyen mondatot bármelyik vezető politikusunktól? Utoljára Kiss Péter volt talán – nyugodjon békében –, aki azért elég sokszor elmondta ezeket a mondatokat, mint miniszter, miniszterelnök-helyettes. Azóta kikerült a mindennapi politikai nyelvezetből. Ha ez nincs benne, ha nincs tripartit érdekegyeztetés, ahol a kormány is segíti ezeket a folyamatokat, akkor rendkívül nehéz. S

többen szoltatok a tegnapi beszélgetéseken, meg a mai két hozzászólásban is megjelent -, azt a közös szakszervezeti erőt megszervezni, amelyik képes arra, hogy ennek ellensúlyozását adja. És ez, ilyen esetekben, elsősorban nem ágazati szakszervezeti, hanem konföderációs feladat. Ezért közös érdek, hogy a magyar szakszervezeti konföderációk fogjanak össze, legyen egységes megjelenítés, ne lehessen kijátszani egymással szemben őket.

Ma hivatalosan hét konföderáció van Magyarországon. Ha kicsit megrázzuk magunkat, mint Bánya-, Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezete, megfelelőnk egy konföderációs elvárásnak. Annak, ami jelenleg le van fektetve, hogy ki lehet Magyarországon szakszervezeti konföderáció. Amikor annak idején, ágazati szakszervezetként, három cikluson keresztül, az európai szociális párbeszédbizottságot vezettem, tapasztaltam, hogy a belgák, akik hasonló nagyságúak, mint mi vagyunk, azt mondták, hogy ötvenezer fős tagság alatt nincs ágazati szakszervezet. Nem felel meg a kritériumoknak. Most tudomásul kell venni, s ez elsősorban a tisztségviselők felelőssége, hogy ebben az irányban meg kell találni azokat az összefogási mechanizmusokat, amelyek működőképesek, amelyek közös gondolkodást és közös cselekvést tudnak adni. Ha ez nem lesz meg, akkor kínlódunk mindnyájan külön-külön, mert nem fogunk tudni áttörő eredményeket elérni. S főleg nem a jelenlegi kormányzati viszonyok között.

A második aspektusa ennek pedig, hogy a következő évek egyeztető megbeszélésein, a munkahelyi szinten, a kollégákat segíteni kell. Mindennapi nyolcórás munka mellett, ráadásul úgy, hogy a munkáltató számtalan módon nehezítheti a tisztségviselő mozgásterét, nagyon nehéz vinni a szakszervezeti tevékenységet és munkát. S ha ennek nem lesznek helyi segítői, úgy ahogy ezt nagyon jól elmondta Balogh és Gál kolléga is, akkor nagyon nehéz eredményeket elérni. Én ezért kezdtem a kongresszusi beszámolót azzal, hogy mindnyájatoknak, akik itt ültök, és ezt csináltátok hosszú éveken, évtizedeken keresztül, és csináljátok jelenleg, újonnan választott vezetőként is, csak a tisztelet és a köszönet jár. Aki ezt munka mellett viszi és teszi, az megérdemeli minden tiszteletet. Úgyhogy mi, az ágazati központból a jövőben is segíteni fogjuk, ezt a munkát, s mindent megteszünk, hogy eredményeket tudjatok elérni. Nagyon jó lenne, ha a következő években egy ilyen területi struktúrában még több segítséget tudnánk hozzá adni. Én abban reménykedem, hogy a következő ciklusban ez megvalósítható lesz és közösen tudunk majd ebben eredményeket elérni.

A zárómondatom pedig az, hogy mostani ünnepünk után, következik a szakszervezeti érdekvédelemben, a hétköznapi. Döntenünk kell az elnökség új összetételéről, az országos tanácsról. A delegálásokat meg kell majd nézni, és én azt remélem, abban bízom, alelnökkasszony kollégámmal együtt, hogy a testületi delegálások után eredményes, jó munkát tudunk végezni közösen, ami kisugároz a szakszervezeti tagjainkra és az alapszervezetekre is. Köszönöm az eddigi támogatást, s nagyon örülnék neki, ha együttesen, közösen, a jövőben is eredményeket tudnánk elérni úgy a többi szakszervezettel, mint a mi szakszervezeti tagságunkat is képviselőkkal együtt.

Ehhez kívánok nektek jó egészséget, s kívánom, hogy kísérje munkátokat a siker, és legyen hozzá a jó szerencse.

Köszönöm a figyelmet!

Hámori István Péter
Fotó: Csanádi József

Sulyokné Kruspán Rozália, a BDSZ újonnan megválasztott alelnöke, megköszöni a bizalmat

el, amelyek tízmilliárd nagyságrenddel mérhetőek. Ennyit tudtunk adni az érintett munkavállalóknak, a pénztáron keresztül, amikor a szerkezetátalakítás zajlott. Privatizációs bevételekből volt az első szakasz bevétele. Az utolsó etapban, kemény tárgyalási folyamatban elértük, hogy még kétmilliárddal feltöltötték az alapot, a költségvetésből. Ezek mind olyan eredmények voltak, amik

Balogh Béla elnök kollégám nagyon jól rávilágított arra, hogy ha nincs tárgyalás, akkor két dolog van: az utca, vagy sztrájk. Sztrájkolni meg a jelenlegi törvényi szabályozásban nagy merészség, mert az egész vagyonunkkal játszunk, például egy villamosenergia-ipari sztrájk esetében az elégséges szolgáltatásban nem nagyon lehet megállapodni. Ebben a kiszolgáltatott helyzetben kell - amiről

Borbála Nap, 2019

Az idei országos, központi Szt. Borbála napi ünnepség a Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat dísztermében került megrendezésre az Innovációs és Technológiai Minisztérium, a Magyar Bányászati Szövetség, a Bánya- Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezete, valamint az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület közös szervezésében.

Az elnöki asztalnál helyet foglalt: Kádár Andrea Beatrix az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkára, Prof. Dr. Szűcs Péter a Miskolci Egyetem Dékánja, Kovács Pál a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásáért felelős államtitkára, Dr. Nyikos Attila a MEKH nemzetközi elnök-helyettese, Dr. Fancsik Tamás a Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat elnöke, Szakál Tamás, a Magyar Bányászati Szövetség elnöke, Rabi Ferenc, a Bánya-Energia és Ipari Dolgozók Szakszervezete elnöke, Dr. Hatala Pál, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület (OMBKE) elnöke, valamint Dr. Zoltay Ákos a Magyar Bányászati Szövetség (MBSZ) főtitkára, az ünnepség levezetője.

Az ünnepi beszédet Kádár Andrea Beatrix helyettes államtitkár tartotta, a

bányászati szervezetek részéről az MBSZ és az OMBKE elnökei mondtak köszöntőt.

Az ünnepi beszédek elhangzása után Mészáros János Elek magánénekes előadása következett, majd „Szent Borbála érem” továbbá „Miniszteri Elismerő Oklevél” kitüntetések adott át Kádár Andrea Beatrix az Innovációs és Technológiai Minisztérium helyettes államtitkára.

A kitüntetések átadását követően „Szt. Martin” előadása hangzott el.

Ez után köszönetnyilvánító elismerésként „Szt. Borbála a bányászok védőszentje” ezüst emlékérmeket adott át Szakál Tamás az MBSZ elnöke, Rabi Ferenc a BDSZ elnöke és Dr. Hatala Pál az OMBKE elnöke Kádár Andrea Beatrix helyettes államtitkár asszonynak és Kovács Pál államtitkárnak.

Ezt követően szakmai elismerések átadására került sor. (A kitüntetettek listáját ezen az oldalon olvashatják! – a szerk.)

Az ünnepséget követő állófogadáson Dr. Fancsik Tamás a Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat elnöke mondott pohárköszöntőt. (Az alábbiakban az ünnepi beszéd szerkesztett változatát olvashatják! – a szerk.)

Kitüntetettjeink

Borbála érem (bányász) miniszteri elismerésben részesült:

Dr. Barabás Andrása MECSEKÉRC Zrt. projekt vezetője. *Dér Tamás* a Magyar Földgáztároló Zrt. gépész üzemviteli szakértője. *Koós Ákos* a NITROKÉMIA Zrt. bányavíz-kezelő üzemvezetője. *Kóti Lajos* a MOL Nyrt. Észak-magyarországi termelési termelőmestere.

Szládovics Dezső József a MOL Nyrt. Kút munkálati felügyelet és logisztikai vezetője. *Dr. Szunai Ágnes* az O&G Central Kft. jogtanácsosa. *Vigh Tibor* a Mátrai Erőmű Zrt. vezető elektrikusa. *Wéber József* a Wéber 2000 Kft. ügyvezető igazgatója.

Borbála érem (kohász) miniszteri elismerésben részesült:

Cseh László Ferenc az ISD Dunaferr Zrt. gyárvezetője. *Kovács Sándor* a Szegedi Öntöde ügyvezetője. *Németh Tamás* az INOTAL Zrt. gyárigazgatója.

Miniszteri Elismerő Oklevél elismerésben részesült:

Bobály János a KÖ-KA Kft. kereskedelmi, környezetvédelmi, minőségügyi vezetője. *Iványi Attila* a MOL Nyrt. vezető kút munkálati tervező mérnöke. *Jelinek Ferenc* az ÉDV Zrt. földalatti villamossági vezetője. *Kolláth Zoltán* a BVH Kft. fióktelepi referense. *Papp István* a Magyar Földgáztároló Zrt. műszakvezetője. *Szalai Román* a ROTARY Fűrasi Zrt. senior EBKM koordinátor szakértője. *Tánczos Gyula* a MMBF Földgáztároló Zrt. felszíni technológia szakértője. *Tótván Zoltán* a Rotary Fűrasi Zrt. szerviz szakértője.

„Szent Borbála a bányászok védőszentje” emlékérem kitüntetésben részesült:

Kádár Andrea Beatrix, az ITM energetikáért felelős helyettes államtitkára. *Dr. Fónagy János* nemzeti vagyonért

felelős miniszterhelyettes, parlamenti államtitkár. *Kovács Pál* a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásáért felelős államtitkára.

„MAGYAR BÁNYÁSZATÉRT” szakmai emlékérem életmű díjat kapott:

Dr. Valaska József a Mátrai Erőmű Zrt. korábbi elnök - vezérigazgatója és az MBSZ-, majd az MBSZ FB elnöke.

„MAGYAR BÁNYÁSZATÉRT” emlékérmek, jubileumi plakettet kapott:

Dr. Fancsik Tamás a Magyar Bányászati és Földtani Szolgálat elnöke, a jogelőd Földtani Intézet alapításának 150 éves jubileuma alkalmából. *Prof. Dr. Szűcs Péter* dékán a Miskolci Egyetem 70 éves jubileuma alkalmából. *Horváth Péter János* a Mátrai Erőmű Zrt. vezérigazgatója, a lignitbázisú szénérőmű alapításának 50 éves jubileuma alkalmából.

„MAGYAR BÁNYÁSZATÉRT” szakmai emlékérem kitüntetésben részesült:

Dr. Ladányi Gábor a Miskolci Egyetem docense. *Dr. Molnár József* a Miskolci Egyetem docense.

BÁNYÁSZ SZOLGÁLATI OKLEVÉL elismerések.

A bányászatban eredményes munkával eltöltött 35 éves szolgálati ideje elismerésül:

Farkas Emese a Jász- Nagykun-Szolnok megyei Kormányhivatal bányafelügyeleti főmérnöke. *Gulyás Ferenc* az MB 2001 Olajipari Szolgáltató Kft. műszaki igazgatója.

Kádár Andrea Beatrix helyettes államtitkár ünnepi beszéde

Hölgyeim és uraim! Tisztelt bányászok, kohászok! Kedves vendégek! Jó szerencsét!

Minden évben vannak olyan események, melynek kapcsán a társadalom teljes figyelme egyes iparágakra, így a bányászatra, kohászatra fókuszál. Nyilvánvaló, hogy ez a mai nap is ezek közé tartozik, hiszen a bányászat és a kohászat legkiválóbb szakértői gyűltek most itt össze, hogy a jubileumi Szent Borbála napot együtt ünnepelethessék. Örömmre szolgál, hogy megtisztelő meghívásuknak eleget téve, a mai napon a bányászat és kohászat védőszentjének névnapján, együtt ünnepelethetnek a magyar bányász és kohász társadalommal. Nagyon nagy tisztelettel köszöntöm a nagy múltú szakma ma még aktív és már visszavonult képviselőit, és mindazokat, akik őrzik és ápolják e nemes hivatások hagyományait. Örömmre szolgál továbbá, hogy az ünnepség keretein belül módomban áll átnyújtani a szakma kiválóságainak járó miniszteri elismeréseket is. Ez a külsőjében megújult díj híven tükrözi az innováció fontosságát az élet megannyi területén.

Az elmúlt években igen sokat tettünk annak érdekében, hogy a nagy múltú iparág hagyományait megőrizzük és mind a kormányzat, mind pedig a szektorban dolgozók számára is a lehető legjobb jövőképet alakítsuk ki. Közösen dolgoztunk, közösen dolgozunk, hiszen közösek az érdekeink. Mind a szakmának, mind a kormányzatnak kiemelten fontos érdeke, hogy tartósan és jelentősen növekedjen a gazdaság, rendelkezésre álljanak a szükséges erőforrások, és hogy az üzleti és az adózási környezet is kiszámítható és igazságos legyen.

Az elkezdett közös munkánknak már most látszik az eredménye. Pár számot kiemelnék, hogy lássuk azt, mek-

kora haladás történik. A homok és a kavics termelésnövekedése meghaladta a negyven százalékot, a kiemelt kőolaj mennyisége huszonkilenc százalékkal a földgázé pedig tíz százalékkal emelkedett, a geotermikus energia hasznosítása pedig, négy év alatt, harmincöt százalékkal bővült. 2018-ban jelent meg az Ásványvagyon-hasznosítás és Készletgazdálkodási Cselekvési Tervről szóló kormányhatározat, amely a hazai készletek költséghatékony és környezetkímélő hasznosításával importfüggőségünk csökkentését tűzte ki célul. Az intézkedéseknél köszönhetően új hazai projektek, munkahelyek és beszállítói láncok jöttek létre, amelyek igen jelentős adóbevételeket is eredményeztek az Államkincstárnak.

2013 óta mindenki tudja, ezek is ismert számok, hogy hét koncessziós fordulót sikeresen lezártunk, ennek eredményeképpen harmincöt szénhidrogénre és négy geotermikus energiára irányuló kutatási jogot ítélték oda. A megújult koncessziós rendszer kézzelfogható eredményeit láthatjuk, hiszen nagyon fontos azt kiemelni, hogy a termeléseszkönszünk az utóbbi években megállt, sőt, az utóbbi két évben egy év növekedést is tapasztalhatunk. Ez ugye ellátásbiztonságunk, importfüggőségünk csökkenése érdekében az egyik legfontosabb energiapolitikai prioritás, s a cél felé haladásunkat, a jó utat is jelzi.

Az idei évben kitermelt kőolaj harmincöt százaléka és a kinyert földgáz tíz százaléka származott immár a koncessziós területekről és ez jelentős bányajáradék bevételeit is jelentett az államnak.

Hölgyeim és uraim! Az eredményeink jelentősek, de a munkánk még nem fejeződött be. Jelenleg is több tucat intézkedésen, terven dolgozunk, melyek az iparág fej-

lesztéséért tennének. Alapvetően úgy gondoljuk, hogy nem több, hanem jobb szabályozásra lenne szükségünk, ezért több esetben is arra koncentrálnak, hogy a korábbi szabályokat felülvizsgáljuk, és a jelen korra szabjuk, modernizáljuk őket. Szeretnénk egyszerűsíteni a bányajáradék bevallását és befizetését, valamint digitalizáljuk az egész folyamatot, bevezetve az e-bányajáradékot. Szeretnénk új alapokra helyezni a bányajáradék számítását, földgáz esetében a gázpiaci árhoz kötvé, az olaj esetében pedig minőségi kritériumok bevezetésével.

A következőkben tervezük az újabb, immár a nyolcadik körös koncesszió kiírását, valamint a kő-, kavics- valamint a homoktermelés segítésén, reformján is dolgozunk. Emellett, mindenféleképpen arról emlékeznünk, hogy a stratégiai kereteken is dolgoznunk kell. Ennek az alapja lesz az új nemzeti energiastratégia kimunkálása. Ebben legfőbb célunk az energiapolitika és a klímapolitika közötti összhang megteremtése, így a tiszta, okos és megfizethető energiát tűzzük ki központi célul a stratégiában.

Szeretnénk, az új stratégia mentén is, a hazai energetikai szektor kereteit, célkitűzéseit úgy aktualizálni, hogy fenntartható, működőképes, az állami vagyonpolitika érdekeit is szem előtt tartva, valamint az Unióval joggal is összhangban álló anyag szülessen majd.

A hazai szénhidrogén kitermelés, hosszú távon, tudjuk, hogy nem konvencionális szénhidrogén terepek termelésbe állításával is növelhetők. Jelenlegi ismereteink alapján, akár ezeröt-százmilliárd köbméter földgáz-készlet is kiaknázzható, ez a jelenlegi termelés-intenzitás mellett, akár hatvanöt évre is elegendő mennyiséget jelenthet. Az állam, ezen a területen dolgozik, hogy miként tudnánk ezt segíteni, mivel a jogszabályi keret nagymértékben adott, azt látjuk, hogy a befekte-

tési kockázatok csökkentésével igencsak hozzá tudunk járulni a kutatás és a termelés növekedéséhez. Ennek érdekében számos intézkedés kidolgozása már megkezdődött.

Kiemelt stratégiai célunk, a megújuló energiaforrások hasznosításának ösztönzése is, itt kiemelten a geotermikus potenciállal kapcsolatban dolgozunk, ez áll munkánk fókuszában. A geotermikus potenciál, Magyarország esetében, közismerten jó, talán Európában – Izland után – az egyik legjobb, így versenyképes alternatívaként számítunk rá, más energiaforrásokhoz képest. Látnunk kell, hogy ezt a potenciált még jelenleg nem nagyon használjuk. Elsősorban – mi úgy látjuk –, hogy a távhő és a villamos áram termelés területén lehet majd jelentős szerepe ennek az energiaforrásnak.

Több évtizedes tudás és hagyomány van a geotermikus energiával kapcsolatban az önkormányzatok kezében. Ezek hatalmas versenyelőnyt biztosíthatnak a számunkra, hiszen globálisan az élbolyba tartozunk már a geotermikus kutatásban.

Napjaink változó világában külön megtiszteltetés a számomra, hogy ma olyan szakembereknek a kiemelkedő és példamutató teljesítményét ismerhetjük el, akik munkájuk mellett a bányászati hagyományok és a Borbála kultusz megőrzésével, a közös értékek megóvásával, folyamatos állandóságot is képviselnek,

s ez által erősítik a magyarság nemzeti összetartozását.

Kívánom, hogy a bányászok, harangöntők, tűzterek, építőmesterek és kőművesek patrónusa, Szent Borbála hite és bátorsága legyen önökkel a jövőben is!

Ne féljünk a jövőtől, hiszen továbbra is együtt keressük és találunk megoldásokat az előttünk álló kihívásokra. Ezekkel a gondolatokkal kívánok önöknek nagyon sok sikert, és megbecsülést a további munkájukhoz. Nagyon köszönöm mindenkinek a közös munkát, s kívánom, hogy a jövőben is ugyanezzel a bajtársias, jó légkörben tudjunk együtt dolgozni.

Szerencse fel!

Kérés az Olvasóhoz

Egy évvel ezelőtt is kérrsel fordultunk az egyetemes magyar bányászban dolgozó aktív és nyugdíjas munkavállalókhoz kérve, hogy személyi jövedelemadójuk 1%-át szakszervezetünk alapítványai számára ajánlják fel.

E helyen is köszönetet mondunk mindazoknak, akik eddig is SZJA-juk 1%-ával támogatták Alapítványainkat.

Szeretnénk tájékoztatni arról, hogy a Bánya- és Energiaipari Dolgozók Szakszervezetén belül két olyan alapítványunk működik, melyek részére az 1996. évi CXXVI. törvény alapján az 1%-os támogatás felajánlható.

Tisztelettel kérjük, hogy segítsen abban is, hogy közvetlen családtagjai, ismerősei is a BDSZ alapítványai részére ajánlják fel a befizetett személyi jövedelemadójuk 1%-át.

Szeretnénk biztosítani Ön/öke/t arról is, hogy a felajánlott összegek az alapítványokban megfogalmazott célokra kerülnek felhasználásra.

Bányászokért Alapítvány adószám: 19662240-2-42

A Bánya- és Energiaipari Dolgozók Szakszervezetéhez tartozó szakszervezeti tagok szociális, kulturális, jóléti, foglalkoztatási, egészségügyi, képzési-oktatási, üdültetési, segélyeztetési lehetőségeinek javítása, megfelelő szervezeti keretek és kiegészítő támogatási lehetőségek biztosítása a munkanélkülivé vált bányászok megsegítésére annak érdekében, hogy alkotó emberként találják meg helyüket a társadalomban.

Az alapítvány céljainak megvalósítása érdekében:

- Munkanélkülivé vált vagy egyéb okból rászoruló szakszervezeti tagok részére pénzbeli segítyt folyósít.
- Minden olyan esetben, amikor a közvetlen pénzbeli támogatás nem nyújt megfelelő segítséget (pl. egyedülálló ápolása vagy ellátása), természetben nyújtott szolgáltatásokkal segíti a rászorultakat.
- A közép- és felsőfokú bányász-képzésben résztvevő tanulók, hallgatók javára ösztöndíjakat adományoz, ill. egyéb támogatásokat ad annak érdekében, hogy elméletileg jól megalapozott szaktudásukkal képesek legyenek a szakma sokoldalú fejlesztésére a mindenkor műszaki, gazdasági körülményeknek megfelelően.
- Elősegíti, ill. lehetőségeihez mérten anyagilag támogatja a munkavégzésből, a munkahely sajátosságaiból adódó egészségügyi problémák, károsító hatások megelőzésére, időben történő megismerésére irányuló kutatásokat.
- Anyagi eszközökkel segíti a megbetegedett bányászok - különös tekintettel a foglalkozási megbetegedésekre és a

balesetekre - hazai és külföldi gyógy- és szanatóriumi kezelését, gyógyászati segédeszközök, gyógyszerek, valamint a gyógyításhoz szükséges műszerek, felszerelések beszerzését.

- Szakirányú tudományos konferenciákat és rendezvényeket szervez, ill. támogat, szakemberek külföldi tanulmányutakon való részvételét segíti.
- Részben vagy egészben átvállalja az egyes szakszervezeti tagok, azok családtagjai üdülési költségterítését, támogatja a saját tulajdonú bányászudulók működését.
- Segélyben, képzési vagy átképzési támogatásban részesíti a felszámolásra és bezárásra kerülő bányavállalatoktól, bezárt aknaüzemektől elbocsátott szakszervezeti tagokat, továbbá támogatja ezen tagok áttelepülését, pályamódosítását és újrakezdését.

Bányász Kultúráért Alapítvány adószám: 19639439-2-42

Megfelelő anyagi alapot biztosítani olyan közösségi célú és közérdekű tevékenységek és vállalkozások támogatására, amelyek elősegítik

- a bányász településeken működő művelődési intézmények, egyesületek, egyesületek működéséhez és a bennük folyó kulturális, művelődési, oktatási, képzési, művészeti nevelő és szórakoztató tevékenységhez szükséges feltételrendszer kialakulását és működését, a lakóterületi közművelődési tevékenység erősítését,
 - a haladó bányász hagyományok - szakma-kultúra - ápolását, megőrzését,
 - a dolgozók képzését, a munkanélkülivé váltak képzését, átképzését.
- Kérjük, hogy legyen/legyenek támogatóink és a 2016. évi adóbevallással együtt a formanyomtatványt kitölteni, és a NAV-hoz beküldeni szíveskedjék/szíveskedjenek. (Akinak a munkáltatója készíti az adóbevallását, a nyilatkozatot a munkáltatónál kell leadnia, akinek a NAV készíti el, annak az ellenőrzésre megkapott adóbevallás után külön kell rendelkeznie az 1%-ról).
- Önöknek ez nem jelent többletkiadást, azonban így módon segítségükkel hozzájárulhatnak alapítványaink célkitűzéseinek megvalósulásához.
- Támogatását remélve és azt előre is köszönve kívánok: Jó szerencsét!

1%

A Bányász Kultúráért Alapítvány ezúton jelenti be, hogy 2018-ban az Alapítványra beérkezett 21.047.- forintot az Alapítvány számláján tartalékként kezeli.

A Bányászokért Alapítványra 2018-ban nem történt felajánlás.

Dr. Horn János

Gyárlátogatás

2019. november 25-n a BDSZ Martfői Lorenz alapszervezete fogadta a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) Nőképviseletét.

A Kolléganők találkoztak az alapszervezeti bizottság tagjaival, majd Varga Mónika a helyi alapszervezet titkára egy rövid filmvetítéssel mutatta be az üzem történetét, ezt követően gyárlátogatásra került sor.

Vasas kongresszus

Megtartotta XLII. Kongresszusát a Vasas Szakszervezeti Szövetség, melyen megválasztotta új vezetőit is: új elnöknek Spieglé Balogh Líviát (az eddig alelnököt), alelnöknek László Zoltánt (eddig alelnök) és Bábel Balázst (nemzetközi ügyekkel foglalkozó kolléga).

Az eddigi elnök, Balogh Béla 36 év Vasas vezetői tevékenység után vonul nyugdíjba. A leköszönő elnök munkája elismeréseként a Vasas Szakszervezeti Szövetség Életpálya-díj kitüntetésben részesült.

A BDSZ-t Sulyokné Kruspán Rozália és Rabi Ferenc képviselte.

Titkári Györökön

A Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete titkári értekezletet tartott Balatongyörökön.

Az értekezlet főbb napirendi pontjai:

- A magyar gazdaság, társadalom helyzete, jövőbeni kilátásai, lehetőségei.

Előadó: Dr. Szentpéteri Nagy Richárd alkotmányjogász.

- A Magyar Szakszervezeti Szövetség II. Kongresszusa után a munkavállalói érdekképviselő tevékenységéről, lehetőségeiről. Előadó: Kordás László

MASZSZ elnök

- Tájékoztató és konzultáció a tagozatok tevékenységének tapasztalatairól. Előadók: BDSZ alelnökei, Nyugdíjas Tagozat elnöke.

Meghívott vendégek: munkáltatói szövetség képviselői.

- Foglalkoztatás és a bérek helyzete a Policy Agenda tanulmánya alapján. Előadó: Kiss Ambrus ügyvezető.

- Tájékoztató a BDSZ szolgáltatásairól, a bővítés lehetőségeiről.

Itt a kabátszezon

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
10															
11															
12															
13															
14															
15															

VÍZSZINTES: 1. Egyik legjelentősebb táplálékforrásunk. Tápértéke a húséval vetekszik. - Dunamenti városunk, ahol mészkőfejtő működik, most pedig kavicsebánya nyitását tervezik. - Becenév. 2. Hibázottatott valamiért. - Kisgyerek figyelmeztetése: vigyázz, el ne ... - Mosószeres nagy márkája. A név héber eredetű, bibliai személy- és nemzetiségnév. Jelentése: Isten oroszánja. 3. **Kabátok gyakori anyaga. Gyapjúból készül, így elég puha, sűrű szövésű és vastag.** - Erdélyben Tusnádfürdő felett festői szépségű tó neve. 4. Ilona becézve. - Légnemű anyag. - Arab férfinév. Jelentése: dicsőre méltó. 5. Barkácsaruház neve. - Bankkártya tartozéka: ... küd. - A varázsfuvola című Mozart-opera egyik főszereplője; Tamino szereplője. 6. Kortárs politikus (János). - Óvatosan megy. - Magukra, de csak részben! 7. Űrmérték. - Csónakot hajt. - Világhírű svéd euródiszko kvartert. 8. Valami elől futva meglép, táj-

szóval. - Szavakkal érzékletesen mutat be valamit. (Két szóval). 9. Fentről nyújt. - A balti népek egyike. - József Attila egyik verséből: „Futtam, mint a szarvasok, / lágy ... a szememben. / Farnadosó farkasok / üznek vala szí- vemben.” 10. Védnök része! - Római százhetes. - Nobel-díjas német író volt (Thomas). Többek közt A Buddenbrook ház és A varázshegy című regények szerzője. 11. **Kabát szakunk milyen eredetű?** - Község a Bakony délkeleti lábánál: ...fürdő. - Reggel fele! 12. Tésztához tálalt édes mártás, névelővel. - Balatoni Intéző Bizottság, rövidítve. - Vendéglátóhelyek gyakori neve: ... díófa. 13. A Dunától keletre fekvő két városunk. - „Mert a ruha nem csak divat” címmel van az interneten egy blog. Ott szerepel az alábbi idézet: „Az ... télkabát legfőképp a hideg ellen véd, pihe-puha és meleg, amely szinte paplanként öleli körbe viselő-jét.” A kipontozott helyről hiányzó szó. 14. Valamilyen hiányt megszüntető. - Oxigén és berillium vegyjele. - Motort kellemetlenül hangosan használ. 15. Kirándulás fele; amikor a retúrjegy első felét használja az ember. - Vonat pályája. - Régi magyar szólás: Ki ..., ki másra jó. **FÜGGŐLEGES:** 1. Tóbiás becézve. - Észrevétlenül távozik. - Bór, foszfor és

Meghívott vendégek: a Gránit Bank képviselője, Vokony János Pannónia Nyugdíjpénztár IT elnök és Pellei József ügyvezető.

- A BDSZ XXXVI. Kongresszusa előkészítése, állásfoglalások előkészítése. Előadó: Kongresszusi Előkészítő Bizottság elnöke.

- Az energetikáról.

Előadó: Dr. Holoda Attila energetikai szakértő.

oxigén vegyjele. 2. Valamiből tanulást, got levonó. - Nagy francia, Párizs környéki régió neve: ... France. - Óda betűi. 3. **Régi magyar szólás. Olyan emberre mondták, aki jóhiszemű, jószívű valaki iránt.** 4. Nem jár az óra. - Kezembe nyom valamit. - Beton öntéséhez használatos forma. 5. Kikötőhely csónak számára. - Verseny része! - Kicsinyes ember mit keres a kákán is? 6. Tavaszi hónap, rövidítve. - Keményedő vérre mondható. 7. Vásárolja. - Valakinek az ősei. - Leesve megfagyó eső jelzője. 8. Magyar és francia kártyában is az egyik lap. - Őszi hónap, rövidítve. - Mosogatószer márkája. - Oxigén, bór és jód vegyjele. 9. **A kabát szó valószínűleg a szlovák vagy melyik nyelv közvetítésével került be a magyarba?** - Élőlények szerkezeti és funkcionális építőelemei között a legkisebb egység. - Nyitott szemmel. 10. Strand népszerű része. Persze csak nyáron. - Magyar Távirati Iroda, rövidítve. 11. Oscar-díjas amerikai fantasztikus akciófilm címe. Magyar fordítása: Denevérember. - Bal betűi keverve. - Zárwatermő növények virágában a virágport felfogó rész. 12. Több férfi megszólítása egy szóval. - Régi magyar szólás: Nem messze jár ... a füsttől. - Elbizakodott önhiúság. 13. **Idézet Sztevanovity Zorán „Kabát dal” című szerzeményéből: „A szerelem, az egy szép kabát / Kár, hogy ritkán illik ránk / Vagy túl kicsi, vagy túl nagy / Mégis ...”** 14. Kiemelkedően népszerű amerikai regény és film: ... Hur - Nagy történelmi terület Afrika észak-keleti részén, Egyiptom és Szudán területén. - Olyan fényforrás, amely indukált emissziót használ egybefüggő fénysugár létrehozására. 15. Olasz, luxemburgi és osztrák autók nemzetközi betűjele. - Nagy erősen küzdött. - Nitrogén és tellur vegyjele.

Bajai Ernő

**Beküldendő a vastagbetűs sorok meg-
fejtése.**

A rejtvenypályázat nyertesei

A szeptemberi rejtvenyünk helyes meg-
fejtése a következő: AKNATORONY,
GÓTIKUS, RENESZÁNSZ,
ÓVÁR, PÉNZVERDE, LELETEK,
ZEMPLÉNI.

A nyertesek: Ádám Julianna, 3023
Petőfibánya, Apci u. 3; Berencsi
Józsefné, 3720 Sajókaza, Szoták Pál u.
3. Darvas Lajos, 3720 Sajókaza, Sajó u.
2. A nyereményeket postán küldjük el.

BÁNYAMUNKÁS

A BÁNYA-, ENERGIA-
ÉS IPARI DOLGOZÓK
SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Főszerkesztő: Hámori István Péter • Szerkesztőség: 1068 Budapest VI. Városligeti fasor 46-48.

Telefon: 322-1226 • Fax/üzenetrögzítő: 351-7758 • E-mail: bdsz@banyasz.hu •

A Bányamunkásban megjelent cikkek interneten is hozzáférhetők: www.banyasz.hu • Kiadja és

nyomja a Nyomdort Kft. • Tel.: 06 30 825-4084 • Felelős kiadó: Rabi Ferenc • ISSN 0133-6630